

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2011. gada 9. septembrī*

Lieta T-475/07

Dow AgroSciences Ltd, Hičina [*Hitchin*] (Apvienotā Karaliste), un 20 citi prasītāji, kuru nosaukumi ir iekļauti pielikumā, ko pārstāv K. Merē [*C. Mereu*] un K. van Maldehems [*K. Van Maldegem*], advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv L. Parpala [*L. Parpala*] un B. Dohertijs [*B. Doherty*], pārstāvji, kuriem palīdz J. Steiks [*J. Stuyck*], advokāts,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2007. gada 20. septembra Lēmumu 2007/629/EK par trifluralīna neiekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuros ir minētā viela (OV L 255, 42. lpp.).

* Tiesvedības valoda — angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi [*J. Azizi*], tiesneši E. Kremona [*E. Cremona*] un S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*] (referents),

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 16. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības rašanās fakti

- ¹ Trifluralīns ir darbīga [aktīva] viela, kas tiek izmantota kā selektīvs plaša spektra herbicīds, kas pieder dinitroanilīna herbicīdu klasei. To var izmantot cīņai pret zālaugu un divdīgļlapju nezālēm. Trifluralīnu absorbē saknes un dzinumi, un tas kavē šūnu dalīšanos. Vairumā gadījumu trifluralīnu iestrādā augsnē, lai izvairītos no tā sadalīšanās saules staru ietekmē.

- 2 Uz trifluralīnu attiecas Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) 8. panta 2. punktā paredzētās darba programmas otrais posms, un tas ietilpst to vielu sarakstā, kurām ir piemērojamas procedūras, kas ieviestas ar 2000. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 451/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktā minētās darba programmas otro un trešo posmu (OV L 55, 25. lpp.).
- 3 Sagatavotais tipveida produkts novērtējumam, kas ir jāveic atbilstoši Direktīvai 91/414, ir "EF 1521" (saukts arī par Treflanu), proti, emulģējošs koncentrāts, kas Eiropā ir reģistrēts ar dažādiem komercnosaukumiem.
- 4 *Dow AgroSciences Ltd* (pirmais prasītājs), *Makhteshim-Agan Holding BV* (otrais prasītājs) ar sava starptautiskā koordinācijas centra *Makhteshim Agan International Coordination Center* (trešais prasītājs) starpniecību, *Dintec Agroquímica — Productos Químicos Lda* (ceturtais prasītājs) un *Finchimica SpA* (piektais prasītājs) Eiropas Kopienų Komisijai norādīja uz savu vēlmi panākt trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Pirmais prasītājs savu pieteikumu iesniedza 2000. gada 25. augustā savā vārdā, kā arī ceturta un piekta prasītāja vārdā. Otrais un trešais prasītājs savus pieteikumus iesniedza 2000. gada 29. augustā.
- 5 Visi pieteikumi [A3. un A4. pielikums] tika iesniegti pirms termiņa beigām, kas Regulas Nr. 451/2000 4. panta 1. punktā bija noteikts kā 2000. gada 31. augusts.
- 6 Visi lietas dalībnieki, kuri iesnieguši savus pieteikumus par iekļaušanu, ražo vai izgatavo trifluralīnu vai augu aizsardzības līdzekļus, kuru pamatā ir trifluralīns, vai arī tiem ir valsts atļaujas šo līdzekļu izplatīšanai un tirdzniecībai vienā vai vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

- 7 *European Union Trifluralin Taskforce (EUTTF)* (Eiropas Savienības trifluralīna darba grupa), kuras uzdevums ir koordinēt uzņēmumu, kuri ir iesnieguši pieteikumus, centienus sazināties ar Komisiju trifluralīna novērtējuma procedūras laikā, tika izveidota 2001. gada martā, piedaloties *Agan Chemical Manufacturers Ltd* un *Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Lda*. Pēdējā minētā ir akciju sabiedrība, kurā ir apvienoti *Dow AgroSciences BV* (sestais prasītājs) un *Suroholi — Comercio Internacional e Servicios Lda*.
- 8 *Dow AgroSciences BV* pārņēma *Dow AgroSciences Ltd* pieteikuma iesniedzēja tiesības, un Komisija to atzina par pieteikuma iesniedzēju.
- 9 Grieķijas Republika tika noteikta par ziņotāju dalībvalsti, kurai ir jānovērtē trifluralīns, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 451/2000 I pielikuma B daļā.
- 10 Prasītāji savus lietas materiālus ziņotājai dalībvalstij iesniedza 2002. gada 24. aprīlī.
- 11 Ziņotāja dalībvalsts savu novērtējuma ziņojuma projektu iesniedza 2003. gada 11. jūlijā. Tajā tā ieteica iekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā, ja ir ievēroti divi nosacījumi: pirmkārt, trifluralīna minimālā tīrības pakāpe 950 g/kg un, otrkārt, riska mazināšanas pasākumu īstenošana, ko atļauju izsniegšanas laikā veic dalībvalstis, lai aizsargātu ūdens organismus.
- 12 Attiecībā uz ekotoksikoloģiju ziņotājas dalībvalsts novērtējuma ziņojuma projekta 4.9. punktā ir precizēts:

“Lai mazinātu risku, kam ir pakļauti ūdens organismi, vai samazinātu neapstrādāto buferzonu apjomu, pieteicējs var paredzēt jaunu eksperimentālu izmēģinājumu

veikšanu, lai reaģētu uz atsevišķām bažām dalībvalsts līmenī. Šādi pētījumi nav nepieciešamais nosacījums trifluralīna iekļaušanai [Direktīvas 91/414] I pielikumā.”

- 13 Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EPNI) novērtējuma ziņojuma projektu 2003. gada 24. jūlijā nosūtīja dalībvalstīm un lietas dalībniekiem, kuri iesnieguši pieteikumus, lai uzsāktu Regulas Nr. 451/2000 8. panta 5. punktā paredzēto grupas novērtējumu.
- 14 Vairākas dalībvalstis nosūtīja rakstiskus komentārus par novērtējuma ziņojuma projektu, un divas no tām šajā ziņā pauda savas bažas par trifluralīna noturību, bioakumulāciju un lielo gaistamību, uzskatot, ka šo darbīgo vielu nevajag atļaut.
- 15 EPNI “Novērtējuma” darba grupas pirmajā sanāksmē, kas notika 2004. gada 15. janvārī un kurā piedalījās uzņēmumu, kuri ir iesnieguši pieteikumus, un *European Crop Protection Association* (Eiropas [Lauksaimniecības] augu aizsardzības asociācija) pārstāvji, šie komentāri tika izteikti atkārtoti un tika konstatēts, ka ir nepieciešami dažādi papildu dati, tostarp attiecībā uz vielas stabilitāti tās glabāšanas laikā, tās dzīves ilgumu, analīzes metodēm piemaisījumu noteikšanai, toksicitāti zīdītājiem, eļļas augu sēklu metabolisma pētījumi, kā arī vairāki pētījumi par vielas reakciju un bioloģisko dzīvi.
- 16 2004. gada 3. martā lietas dalībnieku, kuri iesnieguši pieteikumu, pārstāvji EPNI nosūtīja vēstuli, kurā bija norādīts:

“Apstiprinām, ka esam saņēmuši trifluralīna novērtējuma tabulu, kuru mums nosūtīja ziņotāja dalībvalsts, un pašlaik izstrādājam savus apsvērumus. Tomēr mums ir nepieciešams jūsu viedoklis kādā jautājumā.

[Trifluralīna novērtējuma tabulas] otrās daļas pirmās kolonnas 2.4. punktā ir lasāms, ka “pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz pētījumi par augu metabolītu TR-22 un TR-28 genotoksicitāti [...] un pētījumi par akūtu orālo toksicitāti vai pētījums par alternatīvu eļļas augu sēklu metabolismu, kurā ir norādīta metabolītu identifikācija sēklās”. Kā mēs skaidrojām novērtējuma sanāksmē, mūsu sintēzes ķīmijas speciālisti ir norādījuši, ka TR-28 saražošana pietiekamā apmērā pienācīgu toksicitātes pētījumu veikšanai būtu ļoti sarežģīts un ļoti ilgs process, tādēļ varbūt vieglāk, efektīvāk un lietderīgāk būtu veikt pētījumu par eļļas augu sēklu metabolismu, kurā ir norādīta metabolītu identifikācija sēklās, jo šo auga daļu apstrādātās daļiņas ir tās, kas tiek lietotas cilvēku un dzīvnieku uzturā. Vai jūs, lūdzu, varētu mums sniegt savu viedokli par jauna metabolisma pētījuma iesniegšanas termiņu, ņemot vērā, ka runa nav par īslaicīgu pētījumu?”

17 Ar 2004. gada 5. marta vēstuli EPNI uz šo vēstuli atbildēja šādi:

“Savā 3. marta vēstulē jūs uzdodat jautājumu par nepieciešamo informāciju jaunu pētījumu veikšanai par trifluralīna augu metabolītiem TR-22 un TR-28.

Dalībvalsts šīs prasības apsprieda un pieņēma pēdējā novērtējuma sanāksmē, un tās kopā ar citām datu prasībām tika pievienotas novērtējuma tabulai. Tagad jums šīs prasības ir jāizpilda, vai nu iesniedzot pieprasīto informāciju, vai apstiprinot, ka pieprasītā informācija tiks iesniegta.

To ņemot vērā, trifluralīna grupas novērtējums turpināsies, ievērojot [Komisijas 2002. gada 14. augusta] Regulā (EK) Nr. 490/2002[, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kā īstenot trešo posmu darba programmā, kura minēta Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktā un ar ko groza Regulu Nr. 451/2000 (OV L 224, 23. lpp.)],

noteiktos termiņus. Iespējamā informācija, kas vēl nav iesniegta, tiks minēta EPNI secinājumos par risku novērtējumu.”

- 18 Tā kā atsevišķas dalībvalstis nepiekrīta ziņotājas dalībvalsts ziņojumam, tika nolemts jautājumu nodot *European Pesticides Co-ordination* (Eiropas Pesticīdu saskaņošanas komisija; turpmāk tekstā — “EPCO”) sesijām, proti, operatīvajam sekretariātam, kura sastāvā ir *Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit* (Federālais Patērētāju aizsardzības un pārtikas nekaitīguma birojs) un *UK Pesticides Safety Directorate* (Apvienotās Karalistes Pesticīdu drošības ģenerāldirekcija) ierēdņi, kura uzdevums EPNI ietvaros ir praktiski organizēt ekspertu, kuri veic grupas novērtējumu, sesijas.
- 19 Novērtējums, kuru veica dalībvalstu tehniskie eksperti nolūkā pārskatīt novērtējuma ziņojuma projektu un tā izraisītos komentārus, notika laikā no 2004. gada aprīļa līdz jūnijam, un šajā laika posmā tika sasauktas sešas EPCO sanāksmes, kurās tika izvērtēts gan trifluralīns, gan arī citas vielas:

— 2004. gada 27. un 28. aprīlī: 2. EPCO sanāksme (rašanās un reakcija vidē);

— 2004. gada 28. un 29. aprīlī: 3. EPCO sanāksme (ekotoksikoloģija);

— 2004. gada 10.–12. maijā: 4. EPCO sanāksme (toksicitāte zīdītājiem);

— 2004. gada 11. un 12. maijā: 5. EPCO sanāksme (atliekvielas un analīzes metodes);

— 2004. gada 15. un 16. maijā: 6. *EPCO* sanāksme (fizikālās un ķīmiskās īpašības);

— 2004. gada 22. jūnijā: 8. *EPCO* sanāksme (ekotoksikoloģija).

- ²⁰ 2004. gada 22. jūnijā notikušās *EPCO* ekspertu sanāksmes secinājumos (93. un 94. lpp.) ir norādīts turpmākais:

“Jaunas datu prasības: jauna risku novērtējuma veikšanai sākotnējā PKV [paredzamā koncentrācija vidē] būtu jāizmanto kopā ar NOEC [nenovērojamas iedarbības koncentrācija] 0.3µg/l apmērā. Ja pieteikuma iesniedzējs šajā jautājumā nepiekrīt, būtu jāveic papildu pētījumi ar dažādām iedarbības sistēmām, lai noteiktu viskritiskāko iedarbības laika posmu.

Pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz pētījumi par iedarbību, ietverot dažādus iedarbības ilgumus un izmantojot melnās platgalves [*pimephales promelas*] grunduli kā visjutīgāko zivs sugu.”

- ²¹ 2004. gada 6. oktobra vēstulē, kuru ziņotāja dalībvalsts nosūtīja lietas dalībniekiem, kuri iesnieguši pieteikumu, tā norādīja:

“[Vēstules] pielikumā skat. pievienotās datu prasības ekotoksikoloģijai un atliekvielām, kas ir norādītas trifluralīna novērtējuma tabulā, kas tika izstrādāta *EPCO* sanāksmju rezultātā. Sadaļām par [vielas] stāvokli, reakciju un toksikoloģiju nav datu prasību, un fizikas/ķīmijas un analīzes metožu nodaļa nav sagatavojusi savu sadaļu, jo tā gaida *EPCO* skaidrojumu kādā jautājumā.”

22 Šai 2004. gada 6. oktobra vēstulei bija pievienots iepriekš 20. punktā minētā *EPCO* ekspertu sanāksmes protokola teksts.

23 “Novērtējuma” darba grupas sanāksmes laikā, ko EPNI rīkoja 2004. gada 8. un 9. novembrī un kurā piedalījās lietas dalībnieki, kas iesnieguši pieteikumu, ziņotāja dalībvalsts norādīja, ka tie atsevišķus datus — šajā gadījumā pētījumu par hronisko toksicitāti zivīm — iesniegšot 2005. gada jūlijā.

24 “Novērtējuma” darba grupas sanāksmes laikā, ko EPNI rīkoja 2005. gada 8. un 9. februārī un kurā piedalījās arī lietas dalībnieki, kas iesnieguši pieteikumu, tā attiecībā uz ekotoksikoloģiju norādīja:

“Divas datu prasības vēl var tikt papildinātas attiecībā uz [šo dalībnieku]. Līdz šim brīdim nekāda informācija nav iesniegta.”

25 Pēc šīs sanāksmes ziņotāja dalībvalsts uzņēmumus, kas iesnieguši pieteikumu, ar 2005. gada 22. februāra vēstuli informēja par šādiem apstākļiem:

“Pēc garām diskusijām, kas norisinājās trīs sanāksmju dienu laikā, ir pieņemta EPNI secinājumu projekta par trifluralīnu galīgā versija. To izskaidro:

— dalībvalsts novēloti iesniegtie apsvērumi par trifluralīna NBT [noturības, bioakumulācijas un toksicitātes] un NOP [noturīga organiskā piesārņotāja] īpašībām;

— jauns grozījums, ko veikusi dalībvalsts, ņemot vērā jauno Padomes regulu par NOP [..].

Lai gan ne EPNI, ne ziņotāja dalībvalsts nav sniegusi nekādu novērtējumu par trifluralīna NOP īpašībām, sanāksme uzskatīja, ka EPNI secinājumos ir jāiekļauj punkts attiecībā uz šo jautājumu, lai pievērstu uzmanību NOP jautājumam.

Lai gan NOP jautājums nav kritērijs darbīgās vielas neiekļaušanai Direktīvas 91/414 I pielikumā, no iepriekš minētās regulas izriet, ka viela, kas ir klasificēta kā NOP, ir jāizņem no [Eiropas Savienības] tirgus.

Šis jautājums ir jāņem vērā Komisijas “Likumdošanas” sanāksmes laikā, kad tajā tiks apskatīts trifluralīna gadījums.

Tomēr mēs neesam saņēmuši oficiālu informāciju par šo nākamo sanāksmju turpmākajiem posmiem un datumiem.”

²⁶ EPNI savu atzinumu sniedza 2005. gada 14. martā.

²⁷ EPNI atzinumā ir ietverts saraksts ar astoņiem pētījumiem, kas ir jāveic vai tiek veikti, katram no tiem norādot lietas dalībnieku, kuri iesnieguši pieteikumu, norādīto iespējamo iesniegšanas datumu laikā no 2005. gada jūlija līdz 2006. gada martam, vai norādot, ka lietas dalībnieki, kuri iesnieguši pieteikumu, nav norādījuši nevienu pienācīgu datumu. Šo pētījumu vidū tostarp ir pētījums par hronisko toksicitāti zivīm.

- ²⁸ EPNI šajā atzinumā precizē, ka tā nevarēja ņemt vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 850/2004 par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem, ar ko groza Direktīvu 79/117/EEK (OV L 158, 7. lpp.), jo tā stājās spēkā grupas novērtējuma nobeiguma stadijā, tomēr ar šajā saistībā pieejamo novērtēto informāciju vajadzētu pietikt, lai Komisija un dalībvalstis varētu novērtēt arī trifluralīnu, ņemot vērā šīs regulas noteikumus.
- ²⁹ EPNI savos secinājumos min šādus problemātiskos aspektus, norādot, ka joprojām ir nepieciešami dažādi pētījumi:
- par paaugstinātu toksicitāti ūdens organismiem, īpaši zivīm;
 - par paaugstinātu bioakumulācijas risku;
 - par būtisku noturību augsnē;
 - par iespējamu pārnesei pa gaisu lielos attālumos tā lielās gaistamības dēļ.
- ³⁰ Attiecībā uz paaugstināto toksicitāti ūdens organismiem EPNI uzskata, ka ir nepieciešami jauni dati un ka riska novērtējums šajā saistībā varēs tikt pabeigts tikai pēc šo datu analīzes (ziņojuma 33. un 34. lpp.). Tā arī uzskata, ka ir nepieciešami piemēroti riska mazināšanas pasākumi attiecībā uz akūto risku ūdens organismiem (ziņojuma 35. lpp.).

- 31 Ar 2005. gada 2. maija vēstuli, kas tika nosūtīta *Dow AgroSciences*, Komisija lūdza prasītājus iesniegt savus komentārus par EPNI galīgā ziņojuma secinājumiem četru nedēļu laikā, sākot no minētās vēstules saņemšanas brīža. Komisija vēstulē arī norādīja, ka stingro novērtējuma procedūras termiņu dēļ netiksot pieņemti nekādi papildu pētījumi, ne arī jebkādi grozījumi paziņotajam lietojumam.
- 32 2005. gada 23. jūnija vēstulē, kas tika nosūtīta *Dow AgroSciences*, Komisija vēlreiz atgādināja, ka tā nevarēs ņemt vērā nekādus datus vai jaunus pētījumus un ka komentāri nevarot tikt izmantoti novērtējuma procedūras atsākšanai. Turklāt Komisija precizēja, ka tā atsakās atbildēt uz prasītāju iesniegtajiem tehniskajiem jautājumiem, kā arī sniegt norādes par dalībvalstu nostāju šajā saistībā.
- 33 Direktīvas projekts par trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā tika iekļauts Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas (*CPCASA*) 2005. gada 14. un 15. jūlija sanāksmes darba kārtībā, par ko prasītāji tika informēti ar ziņotājas dalībvalsts vēstuli.
- 34 Nākamās *CPCASA* sanāksmes, kas norisinājās 2005. gada 22. un 23. septembrī, darba kārtībā atkal tika minēts direktīvas projekts par trifluralīna iekļaušanu.
- 35 2005. gada 21. oktobra paziņojumā Komisijas Vides ģenerāldirektorāts (ĢD) norādīja, ka esot nepieciešams, lai trifluralīnu saistībā ar noturīgu organisko piesārņotāju (turpmāk tekstā — “NOP”) kritērijiem pārbaudītu “Technical Committee on New and Existing Substances” (Jaunu un zināmu vielu tehniskā komiteja) apakšgrupa (turpmāk tekstā — “TC-NES apakšgrupa”). Šajā paziņojumā Vides ĢD piedāvāja, ņemot vērā Direktīvā 91/414 noteiktos īsos termiņus, pēc iespējas ātrāk nodot trifluralīnu ekspertu grupai, neraugoties uz to, ka šīs procedūras ietvaros nav oficiāla lēmuma.

ĢD norādīja, ka šāds atzinums būtiski palīdzētu *CPCASA* un Komisijai, īstenojot Direktīvā 91/414 norādīto procedūru. Šajā pašā paziņojumā Vides ĢD pauda vēlmi, lai *TC-NES* apakšgrupa par šo jautājumu apspriestos savā 2005. gada 25. un 26. oktobra sanāksmē.

- ³⁶ *CPCASA* 2005. gada 17. un 18. novembra sanāksmes laikā tika norādīts, ka lietas materiāli ir nodoti *TC-NES* apakšgrupai.
- ³⁷ *EUTTF* 2006. gada 6. janvāra vēstulē pieņēma zināšanai pārbaudi, kas tika veikta, pamatojoties uz NOP kritērijiem, iesniedzot savus apsvērumus par šo novērtējumu *TC-NES* apakšgrupai.
- ³⁸ 2006. gada 19. janvārī prasītāji Komisijai nosūtīja vēstuli, apstrīdot trifluralīna novērtējuma tiesiskumu, ņemot vērā NOP kritērijus Direktīvā 91/414 paredzētā novērtējuma veikšanā.
- ³⁹ 2006. gada 3. februāra Vides ĢD sagatavotajā darba dokumentā tostarp ir precizēts:

“Tika konstatēts, ka trifluralīns varētu būt NOP, un pēc kompetento iestāžu lūguma atbilstoši Direktīvai 91/414 *TC-NES* apakšgrupa [...] ir pārbaudījusi lietas materiālus, ņemot vērā NOP atlases kritērijus [...].

Apakšgrupa secināja [..], ka trifluralīns atbilst atlases kritērijiem, kas to ļauj kvalificēt kā NOP. Tomēr šis secinājums tika veikts, paturot prātā, ka atsevišķi apsvērumi norāda, ka secinājumu izdarīšanai par noturīguma nozīmi globālas problēmas noteikšanai, iespējams, ir nepieciešama stingrāka izmeklēšana.

Trifluralīna gadījums ir pirmais tāda veida gadījums Direktīvas 91/414 ietvaros, un “Likumdošanas” darba grupa, kurai ir kompetence šajā jomā, savas sanāksmes laikā nespēja vienoties par veidu, kādā šāda veida gadījumos būtu jāinterpretē Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punkts. Tādējādi darba grupa nolēma lūgt kompetento iestāžu Regulas Nr. 850/2004 nozīmē atzinumu šajā jautājumā.

[..]

Secinājums

Trifluralīns ir piemērs pastāvošai darbīgai vielai, kas tiek izmantota augu aizsardzības līdzekļos, kuriem ir NOP īpašības. Tādējādi Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punkts ir jāpiemēro, lai izvērtētu iespējamu trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā un piešķirtu valsts atļauju augu aizsardzības līdzeklim, kas satur trifluralīnu.

Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punkta redakcija attiecībā uz esošām ķīmiskām vielām un pesticīdiem iestādēm, kuras ir iesaistītas vērtēšanas un atļauju piešķiršanas shēmās, atstāj plašu rīcības brīvību. Attiecībā uz augu aizsardzības līdzekli, kurš ar nolūku tiek izmantots lauksaimniecības produktiem un tādējādi izplatīts dabā, tā iedarbība var tikt pilnībā iznīcināta, tikai aizliedzot šāda augu aizsardzības līdzekļa izmantošanu. Tomēr no regulas vai Stokholmas Konvencijas [par NOP, parakstīta 2001. gada 22. maijā] tieši nevar secināt pienākumu novērst jebkādu iedarbību.

Tādējādi iestādēm, kas darbojas attiecīgajās vērtēšanas un atļauju piešķiršanas shēmās, katrā gadījumā ir jālemj, ko var uzskatīt par “piemērotu pasākumu, lai kontrolētu” NOP līdzīgu vielu.

Kompetentajām iestādēm NOP jomā pirms sanāksmes tiek lūgts apspriest šo jautājumu ar kolēģiem, kuri strādā Direktīvas 91/414 ietvaros, sniegt savu viedokli par iepriekš minētajiem jautājumiem un, ja iespējams, kopīgi pieņemt atzinumu par regulas 3. panta 3. punkta interpretāciju, ko varētu nodot kompetentajām iestādēm Direktīvas 91/414 nozīmē.”

40 Ar 2006. gada 14. marta vēstuli Komisija atbildēja uz prasītāju 2006. gada 19. janvāra vēstuli, pirmkārt, norādot, ka tikai EPNI ir atbildība par tās atzinuma saturu, un, otrkārt, atgādinot funkciju nodalījumu starp EPNI un Komisiju.

41 2006. gada 17. maijā prasītāji ziņotājai dalībvalstij iesniedza pētījumu par hronisko toksicitāti zivīm, ko 2005. gada martā veica neatkarīga laboratorija un kam tika pievienots hroniskā riska novērtējuma precizējums. Šis pētījums 2006. gada 12. jūnijā tika iesniegts arī Komisijai, kura to paziņoja dalībvalstīm, ievietojot to Komisijas interneta vietnē ar nosaukumu “Circa”.

42 No CPCASA 2006. gada 22. un 23. maija sanāksmes, kuras darba kārtībā tika iekļauta tāda lēmuma projekta izvērtēšana, ar kuru šoreiz bija paredzēts neiekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā, protokola projekta izriet, ka Komisija uzskatīja, ka prasītāju iesniegtais pētījums par hronisko toksicitāti ir novēlots un tādēļ nav pamata to ņemt vērā.

- 43 *CPCASA* 2006. gada 13. un 14. jūlija sanāksmes laikā Komisija no jauna iesniedza lēmuma projektu par trifluralīna neiekleļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Šīs sanāksmes protokolā tomēr ir norādīts:

“Apsvērumi un novēlotais pētījums par [trifluralīna] hronisko risku zivīm ir izplatīti. [...] Tā kā iekšējā apspriede nav noslēgusies, balsojums par kādu no priekšlikumiem vēl nevar tikt veikts.”

- 44 *CPCASA* 2006. gada 28. un 29. septembra sanāksmes, kuras darba kārtībā atkal tika iekļauta trifluralīna juridiskā situācija, protokolā ir norādīts:

“Zināms skaits dalībvalstu lūdz ātru šīs lietas izskatīšanu. Komisija skaidro, ka nevar tikt veikts nekāds balsojums, jo nevar tikt pabeigta iekšējā atļaujas izsniegšanas procedūra.”

- 45 Lietas materiāli atkal bija *CPCASA* 2006. gada 23. un 24. novembra un 2007. gada 22. un 23. janvāra sanāksmju darba kārtībā, tomēr balsojums netika veikts.

- 46 2006. gada 23. un 24. novembra sanāksmes protokolā ir norādīts:

“Komisija norāda, ka visā procedūras laikā hroniskās toksicitātes zivīm dēļ radās nesaskaņas starp pieteikuma iesniedzēju, ziņotāju dalībvalsti un EPNI, kas nozīmē, ka nav iespējams pieņemt lēmumu par šo pētījumu, neveicot grupas novērtējumu šajā jautājumā. Komisija arī pauž savas bažas par tādu datu ņemšanu vērā, kuri nav bijuši grupas novērtējuma priekšmets, vai datu, kas ir izmantoti valsts līmenī, ņemšanu

vērā. Tā atgādina sistēmas principu, proti, Komisija pamato savu lēmumu ar EPNI iesniegtiem zinātniskajiem pierādījumiem. Citāda veida rīcība ne tikai būtu prettiesiska, bet arī sagrautu pašlaik notiekošo novērtējuma procesu.

[Vācijas Federatīvā Republika] norāda, ka saskaņā ar Direktīvu 91/414, novērtējot atļaujas izsniegšanas pieteikumus, tai ir pienākums ņemt vērā jaunākās zinātniskās atziņas. Tā nevar neievērot šīs jaunākās zinātniskās atziņas, jo tai vienlaicīgi ir jāformulē valsts nostāja jautājumā par attiecīgās darbīgās vielas iekļaušanu I pielikumā.”

47 2007. gada 16. martā *CPCASA* sniedza atzinumu, atbalstot trifluralīna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.

48 Kā to pierāda sanāksmes protokols, vairākas dalībvalstis tomēr iesniedza apsvērumus šajā saistībā, tostarp arī ziņotāja dalībvalsts, kura protokolā lika iekļaut deklarāciju, saskaņā ar kuru tā ir gatava balsot par priekšlikumu neiekļaut trifluralīnu, lai lietas dalībniekiem, kuri iesnieguši pieteikumu, ļautu izmantot nākamo 18 mēnešu laika posmu oficiālai pētījuma par hronisko toksicitāti zivīm iesniegšanai un lai tā kā ziņotāja dalībvalsts varētu to oficiāli izvērtēt.

49 2007. gada 20. septembrī Komisija pieņēma lēmumu par trifluralīna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuros ir minētā viela (OV L 255, 42. lpp.; turpmāk tekstā — “apstridētais lēmums”).

50 Apstrīdētajā lēmumā ir noteikts šādi:

“(4) Dalībvalstu un EPNI speciālisti darba grupas novērtējumā [“Novērtējuma” darba grupā] pārskatīja novērtējuma ziņojumu [veica novērtējuma ziņojuma grupas novērtējumu] un 2005. gada 14. martā to iesniedza Komisijai kā EPNI atzinumu par darbīgās vielas trifluralīna[, kas tiek izmantots kā pesticīds,] [...] riska novērtējuma speciālistu veikto pārskatīšanu [grupas novērtējumu]. Šo ziņojumu dalībvalstis un Komisija pārskatīja Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā [CPCASA], un tas tika pabeigts 2007. gada 16. martā kā Komisijas pārskata [novērtējuma] ziņojums par trifluralīnu.

(5) Šīs darbīgās vielas novērtēšanas gaitā radās bažas par vairākiem aspektiem. Trifluralīns ir īpaši toksisks ūdens organismiem, jo īpaši zivīm. Tas [arī] ir īpaši noturīgs augsnē, un tam nepiemīt vieglas bionoārdīšanās spējas. Turklāt šai vielai ir spēja uzkrāties. Jo īpaši šī viela būtiski pārsniedz Direktīvā 91/414 [...] noteikto maksimālo biokonzentrācijas koeficientu (BKK) ūdens organismiem, kas liecina par iespējamu bioakumulāciju šādos organismos. Šīs vielas augstās gaistamības dēļ nedrīkst izslēgt tās pārvietošanos pa gaisu, un, neraugoties uz ātru fotoķīmisko degradāciju, uzraudzības programmas ir apstiprinājušas šīs vielas migrāciju uz vietām, kas atrodas attālu no lietošanas vietas. Šie aspekti [šo problemātisko aspektu novērtējums] liecināja, ka trifluralīns neatbilst kritērijiem, lai to iekļautu Direktīvas 91/414 [...] I pielikumā.

(6) Komisija aicināja pieteikuma iesniedzēju sagatavot apsvērumus par speciālistu veiktās pārskatīšanas [grupas novērtējuma] rezultātiem un vai tas gatavoja šo vielu virzīt arī turpmāk [arī turpmāk lūgt vielas iekļaušanu pielikumā]. Pieteikuma iesniedzējs iesniedza apsvērumus, kuri tika rūpīgi izskatīti. Tomēr, neskatoties uz pieteikuma iesniedzēja minētajiem apsvērumiem, šīs [būtiskākās] bažas nevarēja novērst, un pamatojoties uz informāciju, kas tika iesniegta un izskatīta EPNI speciālistu sanāksmēs, veiktie novērtējumi neliecina, ka ar ierosinātajiem

lietošanas nosacījumiem trifluralīnu saturošie augu aizsardzības līdzekļi kopumā atbilstu Direktīvas 91/414 [..] 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām.

(7) Tāpēc trifluralīns nav jāiekļauj Direktīvas 91/414 [..] I pielikumā [..].

[..]

1. pants

Trifluralīnu kā darbīgo vielu neiekļauj Direktīvas 91/414 [..] I pielikumā.

2. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai:

- a) atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir trifluralīns, tiktu atsauktas līdz 2008. gada 20. martam;
- b) no šā lēmuma publicēšanas dienas netiktu piešķirtas un pagarinātas atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir trifluralīns.

3. *pants*

Papildlaiks, ko dalībvalstis piešķir saskaņā ar Direktīvas 91/414 [..] 4. panta 6. punktu, ir iespējami īss un beidzas ne vēlāk kā 2009. gada 20. martā.

4. *pants*

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.”

⁵¹ 2008. gada 11. aprīlī prasītāji informēja Komisiju par savu nolūku iesniegt jaunu pie-
teikumu par trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, kas tiem esot at-
ļauts saskaņā ar Komisijas 2008. gada 17. janvāra Regulu (EK) Nr. 33/2008, ar ko pa-
redz sīki izstrādātus noteikumus Direktīvas 91/414 piemērošanai attiecībā uz parasto
un paātrināto procedūru to darbīgo vielu novērtēšanai, kas veidoja darba program-
mas daļu, kura minēta šīs direktīvas 8. panta 2. punktā, bet nav iekļautas I pielikumā
(OV L 15, 5. lpp.).

⁵² Apstrīdētais lēmums tika atcelts ar Komisijas 2010. gada 25. jūnija Lēmuma 2010/355/
EŠ par trifluralīna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā (OV L 160, 30. lpp.)
2. pantu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 53 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 21. decembrī, prasītāji saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, kā arī [prasību] atzīt Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punkta prettiesiskumu.
- 54 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēts 2008. gada 19. martā, *Dow AgroSciences Ltd, Dow AgroSciences LLC, Dow AgroSciences, Dow AgroSciences Export, Dow AgroSciences BV, Dow AgroSciences Hungary kft, Dow AgroSciences Italia Srl, Dow AgroSciences Polska sp. z.o.o., Dow AgroSciences Iberica SA, Dow AgroSciences s.r.o., Dow AgroSciences Danmark A/S, Dow AgroSciences GmbH, Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Lda* un *Finchimica Spa* saskaņā ar EKL 242. pantu iesniedza lūgumu apturēt apstrīdētā lēmuma izpildi. Ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 18. jūnija rīkojumu šis lūgums tika noraidīts.
- 55 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēta 2010. gada 23. jūlijā, Komisija darīja zināmu Vispārējai tiesai, ka tā ir pieņēmusi Lēmumu 2010/355, ar kuru atbilstoši Regulā Nr. 33/2008 noteiktajai procedūrai tā nolēma, pirmkārt, neieklaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā un, otrkārt, atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 56 Vispārējā tiesa 2010. gada 3. septembrī lietas dalībniekiem nosūtīja rakstisku jautājumu par sekām, kādām būtu jāizriet no apstrīdētā lēmuma atcelšanas.
- 57 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 17. septembrī, *Dow AgroSciences Ltd* un *Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Lda* cēla prasību par Lēmuma 2010/355, kas ir lietas T-446/10 priekšmets, atcelšanu.

- 58 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēta 2010. gada 29. septembrī, Komisija lūdza Vispārējo tiesu lemt par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas šajā lietā, jo tā uzskata, ka, ņemot vērā apstrīdētā lēmuma atcelšanu, prasībai vairs nav priekšmeta.
- 59 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēta šajā pašā dienā, prasītāji norādīja, ka saglabā interesi panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu, un lūdza atļauju grozīt savus prasījumus, lai savu lūgumu atcelt tiesību aktu paplašinātu, attiecinot to arī uz Lēmumu 2010/355.
- 60 Lietas dalībnieki savus apsvērumus par saviem attiecīgajiem lūgumiem norādīja 2010. gada 15. oktobra vēstulēs.
- 61 Vispārējās tiesas kancelejas vēstulē, kas lietas dalībniekiem nosūtīta 2010. gada 9. novembrī, tie tostarp tika informēti par to, ka Vispārējā tiesa ir atteikusies piešķirt prasītājiem iespēju grozīt savus prasījumus, lai savu lūgumu atcelt tiesību aktu paplašinātu, attiecinot to arī uz Lēmumu 2010/355; Vispārējā tiesa atzīmēja, ka starplaikā *AgroSciences Ltd* un *Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Lda* ir iesnieguši prasību par šī lēmuma atcelšanu.
- 62 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - konstatēt Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punkta prettiesiskumu un nepiemērojamību prasītājiem tiktāl, ciktāl tas attiecas uz trifluralīna novērtējumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājiem radušos tiesāšanās izdevumus, kā arī maksāt procentus 8 % apmērā.

63 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka lūgumam atcelt apstrīdēto lēmumu nav priekšmeta, un tādējādi noraidīt prasītāju prasību par tiesību akta atcelšanu kā nepieņemamu vai, pakārtoti, kā nepamatotu;
- noraidīt iebildumu par nepieņemamību tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punktu;
- piespriest prasītājiem atlīdzināt Komisijai radušos tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par tiesvedības priekšmetu

64 Komisija būtībā norāda, ka prasītāji ir zaudējuši jebkādu interesi panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu, jo tas ir atcelts ar Lēmumu 2010/355.

65 Prasītāji šo argumentāciju apstrīd.

- ⁶⁶ Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru dienā, kad prasība tiek celta, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasītāja interesei celt prasību, citādi tā ir nepieņemama. Turklāt prasītāja interesei, lai tā prasība tiktu apmierināta, jāilgst līdz tiesas nolūma paskaidrošanai, citādi tiesvedība ir izbeidzama (šajā ziņā skat. Tiesas 1963. gada 16. decembra spriedumu lietā 14/63 *Forges de Clabecq*/Augstā iestāde, *Recueil*, 719. un 748. lpp., un 2007. gada 7. jūnija spriedumu lietā C-362/05 P *Wunenburger*/Komisija, Krājums, I-4333. lpp., 42. punkts).
- ⁶⁷ Tāpat atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai tiesvedība par prasību atcelt tiesību aktu ir jāizbeidz, ja prasītājam ir zudusi interese panākt apstrīdētā akta atcelšanu sakarā ar tiesvedības laikā notikušu notikumu (skat. Vispārējās tiesas 2005. gada 17. oktobra rīkojumu lietā T-28/02 *First Data* u.c./Komisija, Krājums, II-4119. lpp., 36. un 37. punkts un tajos minētā judikatūra), kura dēļ šī akta atcelšanai pašai par sevi vairs nevar būt tiesisku sekas (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1997. gada 14. marta rīkojumu lietā T-25/96 *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehme* un *Hapag-Lloyd*/Komisija, *Recueil*, II-363. lpp., 16. punkts un tajā minētā judikatūra).
- ⁶⁸ Tomēr prasītājs var turpināt pamatot interesi panākt atceltā tiesību akta atcelšanu tiktāl, ciktāl atcelšanai nav tādas pašas juridiskas sekas kā atcelšanai, ko, iespējams, veiks Vispārējā tiesa. Ar iestādes akta atcelšanu netiek atzīts tā prettiesiskums un tiek radītas *ex nunc* sekas, savukārt spriedums par tiesību akta atcelšanu rada *ex tunc* sekas (šajā ziņā skat. Tiesas 1960. gada 12. februāra spriedumu apvienotajās lietās no 16/59 līdz 18/59 *Geitling* u.c./Augstā iestāde, *Recueil*, 45. lpp., un Vispārējās tiesas 1995. gada 13. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-481/93 un T-484/93 *Exporteurs in Levende Varkens* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2941. lpp., 46.–48. punkts).
- ⁶⁹ Turklāt gadījumā, ja tiesību akts ir atcelts ar spriedumu, iestādei, kas ir pieņēmusi tiesību aktu, ir jāveic pasākumi, lai izpildītu spriedumu. Šie pasākumi tostarp attiecas uz spriedumā par tiesību akta atcelšanu konstatēto pārkāpumu sekas novēršanu. Šo iemeslu dēļ attiecīgajai iestādei būtu jāatjauno prasītāja iepriekšējais stāvoklis vai jāizvairās pieņemt identisku tiesību aktu (skat. iepriekš 68. punktā minēto

spriedumu apvienotajās lietās *Exporteurs in Levende Varkens* u.c./Komisija un tajā minēto judikatūru).

70 Šajā gadījumā apstrīdēto lēmumu Komisija atcēla, nevis atsauca. Attiecīgi tas turpina radīt tiesiskas sekas prasītāju situācijai laika posmā starp tā spēkā stāšanās brīdi un tā atcelšanu. Tādējādi tā atcelšana pati par sevi var ietekmēt prasītāju tiesisko stāvokli, līdz ar to viņi saglabā savu interesi celt prasību.

71 Tādējādi Komisijas iesniegtais lūgums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas ir jānoraida.

Par lietas būtību

72 Savas prasības pamatojumam prasītāji norāda sešus pamatus, kā arī iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punktu.

73 Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav pamatots ar Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktā paredzēto EPNI ziņojumu un ir pieņemts, neievērojot piemērojamos procesuālos noteikumus.

74 Sava otrā pamata pamatojumam prasītāji norāda, ka Komisija esot pieļāvusi dažādas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

- 75 Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neatbilstot piemērojamai likumdošanas procedūrai un ar to tiekot pārkāpts EKL 5. un 7. pants, Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punkts un Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.; saukts par “komitoloģijas lēmumu”), 5. pants.
- 76 Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti Regulas Nr. 451/2000 8. panta 7. un 8. punktā paredzētie procesuālie termiņi.
- 77 Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neesot pienācīgi pamatots.
- 78 Visbeidzot, ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās drošības princips, tiesiskās palāvības aizsardzības princips, samērīguma princips, kā arī tiesības uz aizstāvību un vienlīdzīgas tiesības tikt uzklausi.

Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neesot pamatots ar EPNI ziņojumu, pārkāpjot Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktu, un esot pieņemts, neievērojot piemērojamus procesuālos noteikumus

- 79 Prasītāji būtībā uzskata, ka Komisijai ir jāievēro EPNI atzinums. Prasītāji uzskata, ka EPNI, tāpat kā ziņotāja dalībvalsts, šajā gadījumā esot ieteikusi iekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā, jo riski, kas piemīt šai vielai, ir pieņemami, ja tiek ievēroti atsevišķi nosacījumi. Tā kā Komisija ir ierosinājusi neiekļaut trifluralīnu

Direktīvas 91/414 I pielikumā, tā attiecīgi savu priekšlikumu nav pamatojusi ar EPNI atzinumu un tādējādi esot pārkāpusi Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktu.

80 Turklāt prasītāji būtībā norāda, ka Komisija ir atsākusi novērtējuma procedūru, lai analizētu trifluralīnu, ņemot vērā Regulā Nr. 850/2004 paredzētos NOP kritērijus. Tā kā Direktīvā 91/414 paredzētā novērtējuma ietvaros šādai rīcībai neesot nekāda juridiskā pamata, Komisijai neesot bijušas pilnvaras izdot rīkojumu par šādas novērtējuma procedūras atsākšanu, un prasītāji uzskata, ka tā tādējādi esot iejaukusies EPNI novērtējumā. Šādā veidā tā esot pieļāvusi pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.

81 Komisija šos apgalvojumus apstrīd.

82 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido EPNI un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.), 22. panta 6. punktā ir paredzēts, ka EPNI sniedz atzinumus, kas kalpo kā zinātniskais pamats Kopienas pasākumu izstrādei un pieņemšanai sfērās, kas ir tās misijas jomā. Turklāt saskaņā ar šīs pašas regulas 23. panta c) punktu EPNI ir uzdevums sniegt zinātnisku un tehnisku atbalstu Komisijai sfērās, kas ir tās misijas jomā, un — ja tiek pieprasīts — arī riska novērtējuma atzinumu interpretācijā un apsvērumos.

83 Saskaņā ar Regulas Nr. 451/2000 8. panta 7. punktu EPNI novērtē ziņotājas dalībvalsts novērtējuma ziņojuma projektu un sniedz atzinumu Komisijai par to, vai aktīvā [darbīgā] viela atbilst Direktīvas 91/414 nekaitīguma prasībām, vēlākais, vienu gadu pēc ziņotājas dalībvalsts novērtējuma ziņojuma projekta saņemšanas. Attiecīgā

gadījumā EPNI turklāt sniedz atzinumu par pieejamajām alternatīvām, ko tā uzskata par atbilstīgām nekaitīguma prasībām.

⁸⁴ Visbeidzot, Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktā ir paredzēts, ka, vēlākais, sešus mēnešus pēc 7. pantā minētā EPNI atzinuma saņemšanas Komisija iesniedz pārskata ziņojuma projektu un, pamatojoties uz galīgo pārskata ziņojumu, tā iesniedz komitejai vai nu direktīvas projektu, kurā paredz aktīvās [darbīgās] vielas iekļaušanu direktīvas I pielikumā, vai dalībvalstīm adresētu lēmuma projektu par tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atcelšanu, kuri satur aktīvo [darbīgo] vielu, norādot neiekļaušanas iemeslus. Komisijas direktīvu vai lēmumu pieņem saskaņā ar komitoloģijas lēmumā noteikto regulatīvo procedūru.

⁸⁵ Tādējādi tirdzniecības atļaujas atteikums ir jāpamato ar padziļinātu riska sabiedrības veselībai novērtējumu, kas tiek veikts, pamatojoties uz visuzticamākajiem pieejamajiem zinātniskajiem datiem un visjaunākajiem starptautisko pētījumu rezultātiem (Tiesas 2004. gada 5. februāra spriedums lietā C-95/01 *Greenham* un *Abel*, *Recueil*, I-1333. lpp., 50. punkts).

⁸⁶ Turklāt ir jāatgādina, kā izriet no Direktīvas 91/414 preambulas piektā, sestā un deviņtā apsvēruma, ka tās mērķis ir novērst šķēršļus augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecībai Kopienā, saglabājot augstu vides, cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni. Šajā saistībā, lai varētu efektīvi sasniegt tai noteikto mērķi un ņemot vērā tās veicamos sarežģītos tehniskos vērtējumus, Komisijai ir jāpiešķir plaša rīcības brīvība (skat. Tiesas 2007. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-326/05 P *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija, Krājums, I-6557. lpp., 74. un 75. punkts un tajos minētā judikatūra).

- 87 Šajā saistībā Vispārējā tiesa atkārtoti ir noteikusi, ka Regulas Nr. 451/2000 8. panta noteikumu ietvaros Komisijai EPNI atzinums nav saistošs. Pat ja ir taisnība, ka Komisija savu lēmumu par attiecīgās vielas iekļaušanu vai neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā pieņem pēc EPNI atzinuma saņemšanas, ir jākonstatē, ka Regulā Nr. 451/2000 nav nevienas norādes uz to, ka Komisijai būtu pienākums ievērot EPNI atzinumu saturu un ka tai tādējādi nebūtu nekādas rīcības brīvības (Vispārējās tiesas 2008. gada 17. jūnija rīkojumi lietā T-312/06 *FMC Chemical/EPNI*, Krājumā nav publicēts, 52.–54. punkts, lietā T-397/06 *Dow AgroSciences/EPNI*, Krājumā nav publicēts, 49. punkts, un lietā T-311/06 *FMC Chemical un Arysta Lifesciences/EPNI*, Krājumā nav publicēts, 52. punkts).
- 88 Tā kā EPNI atzinums Komisijai nav saistošs, attiecīgi prasītāji kļūdaini uzskata, ka Komisija nevarēja novirzīties no šī EPNI atzinuma, nepārkāpjot Regulas Nr. 451/2000 8. pantu.
- 89 Turklāt ir jākonstatē, ka no EPNI secinājumiem neizriet, ka tā šajā gadījumā būtu skaidri ieteikusi trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, kā to uzskata prasītāji.
- 90 EPNI savā atzinumā izvērtē trifluralīnam piemērošo risku, ņemot vērā šī novērtējuma brīdī pieejamās zinātniskās atziņas, un būtībā norāda, ka saistībā ar vielas nekaitīgumu pastāv zināms skaits neatrisinātu neskaidrību.
- 91 Turklāt EPNI atbilstoši Regulas Nr. 451/2000 8. panta 7. punkta noteikumiem paredz atsevišķus mehānismus, kas ļauj kontrolēt novērtējuma procedūras laikā pierādītos riskus gadījumā, ja Komisija nolemtu vielu atļaut.

- 92 Tādējādi faktu, ka EPNI paredz šādus riska kontroles noteikumus, nevar interpretēt kā tādu, kas būtu uzskatāms par ieteikumu iekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 93 Tādējādi prasītāju argumentācija šajā jautājumā ir jānoraida.
- 94 Otrkārt, atbilstoši Regulas Nr. 451/2000 8. pantam ziņotāja dalībvalsts veic novērtējumu un ziņo tikai par tām darbīgajām vielām, kam vismaz vienu dokumentāciju uzskata par pilnīgu, kā tas ir norādīts minētās regulas 6. panta 2. un 3. punktā. Savā ziņojumā [ziņotāja dalībvalsts] Komisijai iesaka vai nu iekļaut darbīgo vielu direktīvas I pielikumā, nosakot šādas iekļaušanas nosacījumus, vai arī tajā neiekļaut darbīgo vielu, norādot neiekļaušanas iemeslus. EPNI turklāt novērtē ziņotājas dalībvalsts novērtējuma ziņojuma projektu un sniedz atzinumu Komisijai par to, vai darbīgā viela atbilst Direktīvas 91/414 nekaitīguma prasībām. Komisija, pamatojoties uz galīgo pārskata ziņojumu, iesniedz kompetentajai komitejai vai nu direktīvas projektu, kurā paredz darbīgās vielas iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, vai lēmuma projektu par tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atcelšanu, kuri satur darbīgo vielu, un, attiecīgi, šīs vielas neiekļaušanu minētajā pielikumā.
- 95 Tādējādi no tiesiskā regulējuma skaidri izriet, ka ziņotājas dalībvalsts nostāja novērtējuma procesā nav izšķirošā (pēc analogijas skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 9. septembra spriedumu lietā T-75/06 *Bayer CropScience u.c./Komisija*, Krājums, II-2081. lpp., 164. punkts).
- 96 Attiecīgi prasītājiem nebija pamata atsaukties uz informāciju, ko tiem par procedūras iespējamo iznākumu sniedza ziņotāja dalībvalsts (pēc analogijas skat. iepriekš 95. punktā minēto spriedumu lietā *Bayer CropScience u.c./Komisija*, 164. punkts).

- 97 Treškārt, tiktāl, ciktāl prasītāji vēlas apgalvot, ka Komisija neesot ievērojusi EPNI atzinumu, ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma preambulas 4.–6. apsvērumā ir skaidri pierādīts, ka tā šo atzinumu ir ņēmusi vērā, pieņemot minēto lēmumu. Tādējādi šo argumentāciju nevar atbalstīt.
- 98 Visbeidzot, ceturtkārt, attiecībā uz iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka vielas novērtējums tika veikts, ņemot vērā Regulā Nr. 850/2004 norādītos NOP kritērijus, ir jāuzskata, ka tas sakrīt ar otrā pamata ceturto daļu. Tādējādi šis iebildums tiks pētīts šādā saistībā.
- 99 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida.

Par otrā pamata pirmo un otro daļu, ar kurām tiek apgalvots, ka ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā tiktāl, ciktāl, pirmkārt, Komisija neesot izpildījusi pienākumu ņemt vērā visus pieejamos zinātnisko pierādījumu elementus un, precīzāk, pētījumu, kas tika pieprasīts no dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, un, otrkārt, ka tai bija jāpagarina piemērojamie termiņi, lai saņemtu šo papildu informāciju

- Attiecībā uz viņu otrā pamata pirmo daļu prasītāji būtībā uzskata, ka ziņotāja dalībvalsts un EPNI tiem lūdza iesniegt pētījumu par hronisko toksicitāti zivīm. Prasītāji šajā saistībā atsaucas uz EPNI 2004. gada 22. jūnija sanāksmes protokola tabulām un ziņotājas dalībvalsts 2004. gada 6. oktobra vēstuli, ar kuru tā prasītājiem šīs tabulas nosūtīja. Prasītāji uzskata, ka apstiprinājums tam, ka šāds pieprasījums dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, patiešām ir nosūtīts, turklāt ir atrodams EPNI atzinuma 30. un 33. lpp.

- 101 Prasītāji norāda, ka tie pieprasīto pētījumu Komisijai ir nodevuši, tiklīdz tas kļuva pieejams, un apstrīd jebkādu rūpības trūkumu šajā saistībā. Prasītāji uzskata, ka tai tādējādi bija jāizvērtē šādi iesniegtie jaunie dati saskaņā ar apvienotajiem Direktīvas 91/414 5. panta 1. punkta un Regulas Nr. 451/2000 8. panta 5. punkta noteikumiem. Tomēr Komisija norādīja, ka šis pētījums ir iesniegts pēc termiņa, un uzskatīja, kā arī norādīja *CPCASA* biedriem, ka tādējādi tā to nevar ņemt vērā.
- 102 Prasītāji uzskata, ka tādējādi Komisija nav ņēmusi vērā jaunākās pieejamās zinātniskās atziņas un zinātnes un tehnikas attīstību, pārkāpjot Direktīvas 91/414 5. panta 1. punktu. Tādējādi apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. No tā arī izrietot tiesiskās drošības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums.
- 103 Attiecībā uz otrā pamata otro daļu prasītāji būtībā norāda, ka dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumus, izvirzīto prasību par jauna pētījuma [veikšanu] nebija iespējams izpildīt novērtējuma procedūrā paredzētajos procesuālajos termiņos. Tomēr prasītāji uzskata, ka, tā kā šos termiņus neievēroja ne EPNI, ne Komisija, novērtējot trifluralīnu, Komisijai bija jānosaka jauni termiņi, lai pētījums tiktu ņemts vērā, nevis jāaizbaidinās ar iespējamu tā novēlotu iesniegšanu. Prasītāji uzskata, ka, pirmkārt, iespēja pagarināt šādus termiņus esot pieļauta judikatūrā, kurā tiek uzskatīts, ka atteikums pagarināt termiņus ir pielīdzināms acīmredzamai kļūdai vērtējumā (iepriekš 86. punktā minētais spriedums lietā *Industrias Químicas del Vallés/Komisija*), un, otrkārt, ka Komisija šādu iespēju ir izmantojusi, novērtējot citas fitosanitāras vielas. Šajā saistībā tie atsauca uz Komisijas 2008. gada 29. aprīļa Lēmumu 2008/353/EK, ar ko dalībvalstīm atļauj pagarināt pagaidu atļaujas, kuras piešķirtas jaunajai darbīgajai vielai ciflufenamīdam, FEN 560 un flonikamīdam (OV L 117, 45. lpp.).

- 104 Prasītāji uzskata, ka pētījuma nozīme trifluralīna novērtējumā, šķiet, ir skaidri pierādīta, jo ziņotāja dalībvalsts, kas to pētīja, secināja, ka tajā ietvertie papildu dati sniedz atbildes uz bažām, kas radās novērtējuma procedūrā.
- 105 Turklāt prasītāji uzskata, ka Komisijai termiņi bija jāpagarina arī tādēļ, ka tā *TC-NES* apakšgrupai bija uzdevusi pārbaudīt vielu saistībā ar NOP kritērijiem, lai dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, ļautu sniegt atbildes uz bažām, kas varētu rasties šīs pārbaudes laikā, un vajadzības gadījumā iesniegtu šīs pārbaudes veikšanai būtiskos datus un pētījumus.
- 106 Prasītāji uzskata, ka Komisija tādējādi nav izpildījusi savu pienākumu īstenot pienācīgas procesuālās garantijas, nodrošinot, lai prasītājiem būtu iespēja iesniegt apsvērumus un aizstāvēties kā dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu.
- 107 Komisija šos apgalvojumus apstrīd.
- 108 Jāatgādina, ka Regulas Nr. 451/2000 6. panta 1. un 3. punktā ir paredzēts, ka pieteikuma iesniedzēji ziņotājas dalībvalsts pilnvarotajai iestādei par ikvienu attiecīgo aktīvo [darbīgo] vielu iesniedz pilnīgu dokumentāciju, kurā ietilpst tādu pārbaudītu un pētījumu ziņojumi, kas attiecas uz visu 2. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju, vai gadījumos, kad darbs pie tiem vēl nav pabeigts, 2. punkta c) apakšpunktā minētos protokolus un saistības.

109 Regulas Nr. 451/2000 6. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētā informācija ir šāda:

- par katru Direktīvas II pielikuma punktu [—] veikto pētījumu un izmēģinājumu rezultātu kopsavilkums, izmēģinājumus veikušās personas vārds un uzvārds vai attiecīgās izmēģinājumu iestādes nosaukums;
- šāda pati informācija par katru Direktīvas III pielikuma punktu, kas attiecas uz Direktīvas 5. pantā minētajiem novērtējuma kritērijiem par vienu vai vairākiem preparātiem, kuri atbilst 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem izmantojuma veidiem;
- pierādījumi par pilnībā nepabeigtajiem pētījumiem, ka tie tiks pieņemti [ir pasūtīti] ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas, un saistības, ka tie tiks iesniegti ne vēlāk kā 12 mēnešu laikā pēc 6. pantā minētā termiņa lietas materiālu iesniegšanai ziņotājai dalībvalstij beigām.

110 Turklāt ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 451/2000 8. panta 5. punktā ir norādīts, ka, neskarot Direktīvas 91/414 7. pantu, jaunus pētījumus nepieņem. Ziņotāja dalībvalsts ar EPNI akceptu tomēr var lūgt pieteikuma iesniedzējiem noteiktos termiņos iesniegt papildu datus, kas ziņotājai dalībvalstij vai EPNI tiesnesim ir vajadzīgi lietas materiālu precizēšanai.

111 Tādējādi papildu datu paziņošanas priekšmets var būt tikai tādu apstākļu precizēšana, kas jau ir ietverti pilnīgā dokumentācijā, kas ir jāiesniedz dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu.

- 112 Tādējādi jaunu pētījumu iesniegšana, kas nav pieļaujama, šīs tiesību normas izpratnē nevar tikt pielīdzināta papildu datu paziņošanai, kas turpreti ir iespējama.
- 113 Papildu pētījuma iesniegšana pati par sevi ir iespējama tikai tad, ja tas ticis veikts pilnīgas dokumentācijas iesniegšanas brīdī, tā paziņošana tikusi pieteikta minēto lietas materiālu iesniegšanas brīdī un tas ticis nosūtīts, vēlākais, vienu gadu pēc šo pašu lietas materiālu iesniegšanas.
- 114 Tādējādi pēc pilnīgas dokumentācijas iesniegšanas ir atļauts tikai viens papildu datu pieprasījums un tikai, ievērojot Regulas Nr. 451/2000 8. panta 5. punktā paredzētos nosacījumus, kuros būtībā ir paredzēts, ka pieprasījums ir jāveic ziņotājai dalībvalstij, ka tam ir jānotiek ar EPNI piekrišanu un ka EPNI precizē termiņu, kādā šie dati ir jāiesniedz.
- 115 Tomēr ir jāuzskata, ka šajā gadījumā neviens no šiem nosacījumiem nav izpildīts.
- 116 Protams, netiek apstrīdēts, ka *EPCO* eksperti savas 2004. gada 22. jūnija sanāksmes laikā norādīja uz nepieciešamību iegūt papildu pētījumus par vielas hronisko toksicitāti zivīm, ko EPNI atgādināja savā atzinumā ("pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz pētījumi par iedarbību, ietverot dažādus iedarbības ilgumus un izmantojot melnās platgalves grunduli kā visjutīgāko zivs sugu"), un ka ziņotāja dalībvalsts šo informāciju darīja zināmu dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, ar savu 2004. gada 6. oktobra vēstuli.
- 117 Šajā vēstulē tomēr nav norādīts, ka papildu datu pieprasījums Regulas Nr. 451/2000 izpratnē tika nosūtīts dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, kā tie apgalvo.

- 118 Pirmkārt, *EPCO*, ziņotāja dalībvalsts un EPNI atsaucas uz nepieciešamību iegūt papildu pētījumus. *EPCO* protokols, ziņotājas dalībvalsts vēstule un EPNI atzinums tādējādi ļauj noraidīt domu, ka papildu dati lietas materiālu precizēšanai tika pieprasīti dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu.
- 119 Turklāt ir jānorāda, ka paši prasītāji apgalvo, ka dalībnieku, kuri ir iesnieguši pieteikumu, 2006. gada 17. maijā paziņotie sagatavošanas darbi ir uzskatāmi par pētījumu.
- 120 Otrkārt, pat ja tiktu uzskatīts, ka nepieciešamība iegūt papildu pētījumus varētu tikt kvalificēta kā papildu datu pieprasījums, jākonstatē, ka lietas materiālos nav nekādu norāžu, ka EPNI būtu sniegusi savu piekrišanu šādam pieprasījumam. Šajā ziņā ir jānorāda, ka *EPCO* — ekspertu grupa, kas veic īpašu novērtējuma darbu EPNI atzinuma izstrādei — attiecīgi ir nošķirta no EPNI un tādējādi nevar to iesaistīt bez tās tieša apstiprinājuma.
- 121 Treškārt, ir jākonstatē, ka šajā gadījumā *EPCO*, kā arī ziņotājas dalībvalsts minēto pētījumu iesniegšanai netika noteikts nekāds termiņš.
- 122 Pretēji tam, ko norāda prasītāji, šāda termiņa neesamība ir papildu norāde, kas ļauj uzskatīt, ka papildu datu pieprasījums nav bijis izteikts.
- 123 Ja kļūdas dēļ papildu datu iesniegšanai netika noteikts nekāds termiņš, dalībnieki, kuri ir iesnieguši pieteikumu, varētu uz nenoteiktu laiku likt ieilgt grupas novērtējuma procedūrai un tādējādi bez pamatojuma aizkavēt EPNI atzinuma pieņemšanu.

- 124 No tā izriet, ka nekas neļauj uzskatīt, ka dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, būtu paziņots papildu datu pieprasījums atbilstoši piemērojamiem noteikumiem.
- 125 Faktiskie apstākļi, kurus prasītāji izvirza savu pieņēmumu pamatojumam, turpreti norāda, ka *EPCO* un ziņotāja dalībvalsts, kā arī EPNI ir konstatējušas un norādījušas dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, ka vielas nekaitīguma novērtēšanai vēl būs vajadzīgi jauni pētījumi, pilnībā apzinoties, ka šajā procedūras stadijā tie vairs nevar tikt iesniegti.
- 126 Šādu vērtējumu apstiprina *CPCASA* "Likumdošanas" darba grupas 2007. gada 15. un 16. marta sanāksmes protokols, kurā Grieķijas Republika, kas bija ziņotāja dalībvalsts, lika iekļaut deklarāciju, saskaņā ar kuru tā ir gatava balsot par priekšlikumu neiekļaut trifluralīnu, lai dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, ļautu izmantot nākamo 18 mēnešu laika posmu oficiālai pētījuma par zivīm iesniegšanai un lai tā kā ziņotāja dalībvalsts varētu šo pētījumu oficiāli novērtēt.
- 127 Visbeidzot, ceturtkārt, kā papildu arguments ir jānorāda, ka prasītāji nekad nav apgalvojuši, ka ziņotājai dalībvalstij 2006. gada 17. maijā nosūtīto pētījumu dalībnieki, kuri ir iesnieguši pieteikumu, būtu paziņojuši atbilstoši Regulas Nr. 451/2000 6. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešajam ievilkumam, iesniedzot pilnīgu dokumentāciju.
- 128 Tādējādi ir jāuzskata, ka dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, nav nosūtīts nekāds jauna pētījuma pieprasījums.

- 129 No tā izriet, ka Komisijai nevar pārvest atteikšanos ņemt vērā dalībnieku, kuri ir iesnieguši pieteikumu, 2006. gada maijā iesniegto pētījumu.
- 130 Iebildums par tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu tiks izskatīts saistībā ar sesto pamatu.
- 131 Tā kā Komisija nav pieļāvusi ne kļūdu tiesību piemērošanā, ne acīmredzamu kļūdu vērtējumā, otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.
- 132 Attiecībā uz iebildumu, ko prasītāji norāda sava otrā pamata otrās daļas ietvaros un saskaņā ar kuru termiņi bija jāpagarina, lai tiktu ņemts vērā pieprasītais pētījums, ir jākonstatē, ka tas neatbilst faktiem, jo dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, nekāds šāda veida pieprasījums netika iesniegts.
- 133 Turklāt ir jāatgādina, ka EPNI "Novērtējuma" darba grupas sanāksmes laikā 2004. gada 15. janvārī tostarp tika konstatēts, ka ir nepieciešami dažādi dati un pētījumi, tostarp pētījums par eļļas augu sēklu metabolismu. Šis pētījums atšķiras no prasītāju 2006. gada maijā iesniegtā pētījuma. Tomēr 2004. gada 3. martā pieteicēja uzņēmuma pārstāvis EPNI nosūtīja vēstuli, kurā tostarp lūdza precizēt termiņu, kādā šis pētījums būtu jāiesniedz. 2004. gada 5. martā EPNI atbildēja uz šo vēstuli, norādot, pirmkārt, ka pieteicējam uzņēmējam šis pētījums bija jāiesniedz vai bija jānorāda, kad tas varētu tikt iesniegts, un, otrkārt, ka grupas novērtējums tiek turpināts, ievērojot Komisijas 2002. gada 14. augusta Regulā (EK) Nr. 1490/2002, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kā īstenot trešo posmu darba programmā, kura minēta Padomes Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktā, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 451/2000 (OV L 224, 23. lpp.), paredzētos termiņus.

- 134 No tā izriet, ka kopš šī brīža prasītāji ir skaidri informēti, ka tiem netiks piešķirts nekāds papildu termiņš viņu lietas materiālu papildināšanai, un ir jākonstatē, ka tie nav pierādījuši, ka tiem būtu skaidri sniegti precīzi solījumi par pretējo attiecībā uz pētījumu par hronisku toksicitāti zivīm.
- 135 Tā kā Komisija nav pieļāvusi ne kļūdu tiesību piemērošanā, ne acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atsakoties pagarināt procesuālos termiņus, lai pētījums par hronisko toksicitāti zivīm tiktu ņemts vērā, arī otrā pamata otrā daļa ir jānoraida.
- 136 Iebildums par to, ka Komisijai bija jāpagarina termiņi, jo tā trifluralīnam noteica novērtējumu saskaņā ar NOP kritērijiem, tiek pārbaudīts otrā pamata ceturtās daļas ietvaros.
- 137 Iebildums par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu tiek pārbaudīts sestā pamata otrās daļas ietvaros.

Par otrā pamata trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā tiktāl, ciktāl Komisijas konstatējumus neapstiprinot nekāds zinātnisks pamatojums

- 138 Prasītāji uzskata, ka trifluralīna paaugstinātas hroniskās toksicitātes ūdens organismiem konstatēšana, ko izdara Komisija un kas ir atspoguļots apstrīdētā lēmuma preambulas 5. apsvērumā, ir zaudējusi nozīmi riska novērtējuma kontekstā atbilstoši Direktīvai 91/414. Prasītāji uzskata, ka nozīme ir tikai riska novērtējumam, lai noteiktu,

vai, neraugoties uz konstatēto īpašo apdraudējumu, šis risks ir pieņemams paredzētajai izmantošanai. No to iesniegtā hroniskās toksicitātes pētījuma skaidri izrietot, ka risks esot pieņemams, kam esot piekritusi ziņotāja dalībvalsts.

¹³⁹ EPNI esot nonākusi pie tāda paša secinājuma, uzskatot, ka trifluralīns atbilst Direktīvā 91/414 paredzētajām nekaitīguma prasībām, ja tiek ievēroti atsevišķi nosacījumi. EPNI esot uzskatījusi, ka hroniskas toksicitātes zivīm risks varot tikt pārvaldīts, nosakot pienācīgus lietošanas nosacījumus, un ka identificētie riski neradot šķērsli trifluralīna iekļaušanai Direktīvas 91/414 I pielikumā. EPNI un ziņotājs arī esot secinājuši, ka trifluralīnam esot pieļaujams risks attiecībā uz noturību augsnē, akumulācijas potenciālu un pārnesi pa gaisu.

¹⁴⁰ Turklāt Vācijas Federatīvā Republika esot atļāvusi produktus, kuru pamatā ir trifluralīns un kurus tirgo prasītāji, papildu desmit gadu laika posmā, tādējādi noraidot nepieņemama riska esamību.

¹⁴¹ Prasītāji uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā formulēto konstatējumu pamatā tādējādi esot apdraudējums, nevis risks, kas nozīmē fundamentālu kļūdu metodē. Tā kā Komisijas konstatējumu pamatojumam nav nekāda zinātniska pamatojuma, tā tādējādi esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

¹⁴² Komisija šos apgalvojumus apstrīd.

¹⁴³ Jāatgādina, ka EKL 152. panta 1. punktā ir noteikts, ka, nosakot un īstenojot visu Kopienas politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis. Šai sabiedrības veselības aizsardzībai ir lielāka vērtība, salīdzinot ar ekonomiska rakstura apsvērumiem, tādējādi tā var attaisnot pat ievērojamas negatīvās ekonomiska rakstura sekas atsevišķiem tirgus dalībniekiem (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2005. gada 28. jūnija spriedumu lietā T-158/03 *Industrias Químicas del Vallés/Komisija, Krājums, II-2425. lpp., 134. punkts*).

¹⁴⁴ Piesardzības princips ir uzskatāms par Kopienas tiesību vispārējo principu, kurš izriet no EKL 3. panta p) punkta, 6. panta, 152. panta 1. punkta, 153. panta 1. un 2. punkta un 174. panta 1. un 2. punkta un kurš liek attiecīgajām iestādēm, precīzi īstenojot kompetences, kas tām ar attiecīgo tiesisko regulējumu ir piešķirtas, veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu atsevišķus iespējamus riskus sabiedrības veselībai, drošībai un videi, liekot uzsvāru uz prasībām saistībā ar šo interešu aizsardzību, nevis ekonomiskajām interesēm (skat. Vispārējās tiesas 2002. gada 26. novembra spriedumu apvienotajās lietās T-74/00, T-76/00, no T-83/00 līdz T-85/00, T-132/00, T-137/00 un T-141/00 *Artegodan u.c./Komisija, Recueil, II-4945. lpp., 183. un 184. punkts*, un 2003. gada 21. oktobra spriedumu lietā T-392/02 *Solvay Pharmaceuticals/Padome, Recueil, II-4555. lpp., 133. punkts* un tajā minētā judikatūra).

¹⁴⁵ Kopienas iestādei, kura sastopas ar potenciāli negatīvām sekām, kas izriet no kādas parādības, riska novērtējuma ietvaros, pamatojoties uz zinātnisku risku novērtējumu, ir jānovērtē, vai tie pārsniedz risku, kāds tiek uzskatīts par sabiedrībai nepieņemamu. Tādējādi, lai Kopienas iestādes varētu novērtēt risku, pirmkārt, to rīcībā ir jābūt risku zinātniskajam novērtējumam un, otrkārt, jānosaka riska līmenis, kāds ir uzskatāms par sabiedrībai nepieņemamu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2002. gada 11. septembra spriedumus lietā T-13/99 *Pfizer Animal Health/Padome, Recueil, II-3305. lpp., 145. punkts*, un lietā T-70/99 *Alpharma/Padome, Recueil, II-3495. lpp., 162. punkts*).

- ¹⁴⁶ Riska zinātniskais novērtējums ir zinātnisks process, kura ietvaros, kā tas ir vispārēji pieņemts, pēc iespējas tiek identificēts un raksturots apdraudējums, novērtēta iedarbība un raksturots risks (iepriekš 145. punktā minētais spriedums lietā *Pfizer Animal Health*/Padome, 156. punkts, un iepriekš 145. punktā minētais spriedums lietā *Alpharma*/Padome, 169. punkts).
- ¹⁴⁷ Šādā kontekstā jēdziens “risks” tādējādi attiecas uz iespējamības, ka atsevišķa pasākuma vai atsevišķas prakses izmantošana negatīvi ietekmēs tiesību sistēmas aizsargātu labumu, pakāpi. Savukārt jēdzienu “apdraudējums” parasti lieto plašākā nozīmē, un tas attiecas uz ikvienu produktu vai metodi, kam var būt negatīva ietekme uz cilvēku veselību (šajā ziņā skat. iepriekš 145. punktā minēto spriedumu lietā *Pfizer Animal Health*/Padome, 147. punkts).
- ¹⁴⁸ Riska, kāds tiek uzskatīts par nepieņemamu, līmeņa noteikšana, ievērojot piemērojamās normas, ir jāveic Kopienu iestādēm, kuras atbild par politisko izvēli, kas ir uzskatāma par sabiedrībai atbilstoša aizsardzības līmeņa noteikšanu. Šim iestādēm ir jānosaka kritiskais sliekšnis iespējai, ka cilvēku veselība tiks negatīvi ietekmēta, un šo iespējamo seku smagums, kāds tām attiecībā uz šo sabiedrību vairs nešķiet pieņemams un pret kuru, tiklīdz tas ir pārkāpts, ievērojot cilvēku veselības aizsardzību, ir jāpiemēro preventīvi pasākumi, lai arī pastāv zinātniskas neskaidrības (šajā ziņā skat. Tiesas 2000. gada 11. jūlija spriedumu lietā *C-473/98 Toolex, Recueil*, I-5681. lpp., 45. punkts, un iepriekš 145. punktā minēto spriedumu lietā *Pfizer Animal Health*/Padome, 150. un 151. punkts).
- ¹⁴⁹ Nosakot šo riska līmeni, Kopienu iestādēm ir saistošs to pienākums saskaņā ar EKL 152. panta 1. punkta pirmo daļu nodrošināt augstu cilvēku veselības aizsardzības līmeni. Šim augstajam līmenim, lai tas būtu saderīgs ar šo tiesību normu, nav obligāti jābūt tehniski visaugstākajam (Tiesas 1998. gada 14. jūlija spriedums lietā *C-284/95 Safety Hi-Tech, Recueil*, I-4301. lpp., 49. punkts).

- 150 Jāatgādina, kā izriet no Direktīvas 91/414 preambulas piektā, sestā un devītā apsvēruma, ka tās mērķis ir novērst šķēršļus augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecībai Kopienā, saglabājot augstu vides, cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni. Šajā sakarā, lai varētu efektīvi sasniegt Komisijai noteikto mērķi un ņemot vērā tās veicamos sarežģītos tehniskos vērtējumus, Komisijai ir jāpiešķir plaša rīcības brīvība (skat. iepriekš 86. punktā minēto 2007. gada 18. jūlija spriedumu lietā *Industrias Químicas del Vallés/Komisija*, 74. un 75. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 151 Šī plašā rīcības brīvība un šie sarežģītie vērtējumi nozīmē, ka tiesai, pārbaudot Komisijas veikto vērtējumu pamatotību, ir tikai jāvērtē, vai Kopienas iestādes savu rīcības brīvību nav īstenojušas acīmredzami kļūdaini, vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras, kā arī vai iestādes nav acīmredzami pārsniegušas savu rīcības brīvību (Tiesas 2003. gada 9. septembra spriedums lietā C-236/01 *Monsanto Agricoltura Italia u.c., Recueil*, I-8105. lpp., 135. punkts, un 2009. gada 15. oktobra spriedums lietā C-425/08 *Enviro Tech (Europe)*, Krājums, I-10035. lpp., 47. punkts).
- 152 Attiecībā uz Kopienas tiesas vērtējumu, vai pastāv acīmredzama kļūda vērtējumā, ir jāprecizē, ka, lai noteiktu, vai Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvērtējot sarežģītus faktus, kas varētu pamatot apstrīdētā lēmuma atcelšanu, prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai atspēkotu lēmumā veiktā faktu vērtējuma ticamību (Vispārējās tiesas 1996. gada 12. decembra spriedums lietā T-380/94 *AIUFFASS un AKT/Komisija, Recueil*, II-2169. lpp., 59. punkts, un 2004. gada 1. jūlija spriedums lietā T-308/00 *Salzgitter/Komisija*, Krājums, II-1933. lpp., 138. punkts). Izņemot šo ticamības vērtējumu, Vispārējai tiesai ar savu sarežģīto faktu izvērtējumu nav jāaizstāj lēmuma autora vērtējums (iepriekš 151. punktā minētais spriedums lietā *Enviro Tech (Europe)*, 47. punkts).
- 153 Iepriekš minētie tiesas pārbaudes ierobežojumi tomēr neietekmē tās uzdevumu pārbaudīt izvirzīto pierādījumu materiālo precizitāti, uzticamību un konsekvenci, kā arī pārbaudīt, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai

izvērtētu sarežģītu situāciju, un to, vai šo pierādījumu raksturs ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus (Tiesas 2007. gada 22. novembra spriedums lietā C-525/04 P Spānija/*Lenzing*, Krājums, I-9947. lpp., 57. punkts, un 2008. gada 6. novembra spriedums lietā C-405/07 P *Nīderlande/Komisija*, Krājums, I-8301. lpp., 55. punkts).

154 Turklāt ir jāatgādina, ka gadījumā, ja Kopienų iestādei ir plaša rīcības brīvība, kontrolei saistībā ar Kopienų tiesību sistēmā paredzēto administratīvā procesa garantiju ievērošanu ir fundamentāla nozīme. Tiesai ir bijusi iespēja precizēt, ka viena no šīm garantijām ir kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus izskatāmās lietas apstākļus un pienācīgi pamatot savu nolēmumu (Tiesas 1991. gada 21. novembra spriedums lietā C-269/90 *Technische Universität München*, *Recueil*, I-5469. lpp., 14. punkts; 1992. gada 7. maija spriedums apvienotajās lietās C-258/90 un C-259/90 *Pesqueras De Bermeo* un *Naviera Laida*/Komisija, *Recueil*, I-2901. lpp., 26. punkts, kā arī iepriekš 153. punktā minētais spriedums lietā Spānija/*Lenzing*, 58. punkts, un iepriekš 153. punktā minētais spriedums lietā *Nīderlande/Komisija*, 56. punkts).

155 Šajā gadījumā, pirmkārt, ir jānorāda, ka EPNI atzinums attiecas uz riska analīzi attiecībā uz dažādām dzīvnieku un makroorganismu sugām (5. sadaļa: riski sauszemes mugurkaulniekiem, ūdens organismiem, bitēm, citām posmkāju sugām, sliekām, augsnes makroorganismiem, kuru darbības ierobežošanai tas nav paredzēts, augsnes mikroorganismiem, kuru darbības ierobežošanai tas nav paredzēts, citiem organismiem, kuru darbības ierobežošanai tas nav paredzēts, un kanalizācijas attīrīšanā izmantojamajām bioloģiskajām metodēm), un tajā ir norādīts, ka trifluralīns lielā mērā tiek absorbēts augsnē un tas ir jāklasificē kā nekustīgs, tam nepiemīt vieglas bionoārdīšanās spējas un tā augstā gaistamība pieļauj vielas esamību gaisā un tās izplatīšanos, kā arī norāda uz augsto riska limeni attiecībā uz ūdens organismiem (skat. atzinuma kopsavilkuma 3. lpp., kā arī, it īpaši saistībā ar pēdējo minēto problēmu, atzinuma 5.4. sadaļu un tā nobeiguma daļu). Visbeidzot EPNI iesaka pasākumus identificēto risku pārvaldīšanai gadījumā, ja tiks pieņemts lēmums par trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā (atzinuma sadaļa "Ieteikumi").

156 Tādējādi no EPNI atzinuma izriet, ka tas ir acīmredzami pamatots ar trifluralīnam piemītošo risku izvērtējumu, nevis tikai ar tā radīto apdraudējumu.

157 Turklāt atzinumā ir noraidīti arī prasītāju apgalvojumi, ka trifluralīnam piemērot pieņemams risks attiecībā uz tā noturību augsnē un tā akumulācijas potenciālu un pārnesi pa gaisu.

158 Turklāt arī tas, ka ENPI atbilstoši Regulas Nr. 451/2000 8. panta 7. punktam ir paredzējusi atsevišķus mehānismus, kas ļauj pārvaldīt novērtējuma procedūras laikā pierādītos riskus gadījumā, ja Komisija nolemtu vielu atļaut, nekādā ziņā neliek secināt, ka EPNI būtu ieteikusi iekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā (skat. iepriekš 91. un 92. punktu). Turklāt ir jāatgādina, ka EPNI atzinums Komisijai nav saistošs (skat. iepriekš 87. un 88. punktu) un ka tai ir atzīta plaša rīcības brīvība, lai tā varētu efektīvi sasniegt tai noteikto mērķi, ņemot vērā tās veicamos sarežģītos tehniskos vērtējumus (skat. iepriekš 86. punktu). Komisijai tādējādi bija tiesības nolemt, ka šāds risks attaisno trifluralīna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, neraugoties uz iespējam samazināt EPNI aprakstīto risku.

159 Turklāt ir jākonstatē, ka apstrīdētais lēmums ir pamatots ar EPNI identificētajiem riskiem. Jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma preambulas 5. apsvērumā ir precizēts:

“(5) Šīs darbīgās vielas novērtēšanas gaitā radās bažas par vairākiem aspektiem. Trifluralīns ir īpaši toksisks ūdens organismiem, jo īpaši zivīm. Tas [arī] ir īpaši noturīgs augsnē, un tam nepiemīt vieglas bionoārdīšanās spējas. Turklāt šai vielai ir spēja uzkrāties. Jo īpaši šī viela būtiski pārsniedz Direktīvā 91/414 [...] noteikto

maksimālo biokoncentrācijas koeficientu (BKK) ūdens organismiem, kas liecina par iespējamu bioakumulāciju šādos organismos. Šīs vielas augstās gaistamības dēļ nedrīkst izslēgt tās pārvietošanos pa gaisu, un, neraugoties uz ātru fotoķīmisko degradāciju, uzraudzības programmas ir apstiprinājušas šīs vielas migrāciju uz vietām, kas atrodas attālu no lietošanas vietas. Šie aspekti [šo problemātisko aspektu novērtējums] liecināja, ka trifluralīns neatbilst kritērijiem, lai to iekļautu Direktīvas 91/414 [..] I pielikumā. [..]”

- 160 Tādējādi apstrīdētā lēmuma pamatā patiesi ir risku analīze, proti, iespējamības, ka, iekļaujot trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā, tiks negatīvi ietekmēti tiesību sistēmas aizsargāts labums, pakāpes analīze, nevis tikai apdraudējuma, ko rada trifluralīns, analīze.
- 161 Argumentācija, ko paiduši prasītāji, kuri tikai norāda, ka Komisija apstrīdēto lēmumu esot pamatojusi ar apdraudējumu, nevis ar riskiem, nesniedzot citus pierādījumus šo apgalvojumu pamatojumam, tādējādi ir jānoraida.
- 162 Otrkārt, prasītāji nevar norādīt, ka pētījums, kuru tie ir iesnieguši par hronisko toksicitāti zivīm, varētu grozīt Komisijas veikto risku novērtējumu, ja tā būtu piekritusi to ņemt vērā.
- 163 Jākonstatē, ka šis pētījums ne vien novēloti tika paziņots Komisijai, bet tas katrā ziņā arī nebūtu sniedzis atbildi attiecībā uz citiem identificētajiem riskiem un it īpaši uz trifluralīna noturību augsnē, tā sarežģīto bionoārdišanos, akumulācijas spējām un tā pārneses pa gaisu risku.

164 Treškārt, attiecībā uz Vācijas iestāžu izsniegto atļauju, tā, pat ja ir pamatota ar tādiem pašiem kritērijiem un novērtējuma elementiem, nevar noteikt Kopienas iestāžu pieņemtā lēmuma [saturu]. Šķiet, ka šajā ziņā nozīme ir Komisijas argumentācijai, ka Kopienas līmenī veikto novērtējumu raksturo grupas novērtējums, bet tas tā nav valsts līmenī veikta novērtējuma gadījumā.

165 Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītāji nav norādījuši nevienu apstākli, kas varētu pierādīt, ka Komisija, novērtējot trifluralīna radītos riskus, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

166 Otrā pamata trešā daļa tādējādi ir jānoraida.

Par iebildi par pretiesiskumu attiecībā uz Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punktu, no vienas puses, un otrā pamata ceturto daļu, no otras puses, ar ko tiek apgalvots, ka Komisijai neesot bijušas pilnvaras trifluralīna novērtēšanai saistībā ar Regulu Nr. 850/2004 un ka tā tādējādi, piemērojot šajā pašā regulā noteiktos kritērijus, esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā

167 Iebildes par pretiesiskumu pamatojumam, kuru tie izvirza pret Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punktu, prasītāji būtībā norāda, ka ar šo tiesību normu ir grozītas viņu tiesības un nav ievērota tiesiskā palāvība, uz kuru tie varēja paļauties attiecībā pret Komisiju. Prasītāji norāda, ka Komisijai nebija tiesību šo regulu piemērot ar atpakaļejošu spēku un notiekošo trifluralīna pārbaudi pakļaut Stokholmas Konvencijas D pielikumā noteiktajiem NOP kritērijiem.

- 168 Prasītāji norāda, ka tādējādi Komisija apstrīdētā lēmuma pieņemšanai bez jebkāda pamatojuma ir atsaukusies uz Regulu Nr. 850/2004 vai Stokholmas Konvencijas D pielikumā norādītajiem kritērijiem, novirzoties no Direktīvā 91/414 paredzētajiem kritērijiem un piemērojot procedūru, kas oficiāli vēl nav spēkā esoša.
- 169 Tie piebilst, ka plašas izplatības risks, kas kā kritērijs ir noteikts NOP novērtējumā, neesot paredzēts kā kritērijs Direktīvas 91/414 noteiktajā novērtējumā.
- 170 Prasītāji turklāt norāda, ka Komisija ir atsākusi novērtējuma procedūru, lai analizētu trifluralīnu, ņemot vērā NOP kritērijus, un ka tiktāl, ciktāl Direktīvā 91/414 paredzētā novērtējuma ietvaros šādai rīcībai neesot nekāda juridiskā pamata, Komisija neesot bijusi pilnvarota šādi rīkoties un tādējādi tā ir pieļāvusi pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.
- 171 Attiecībā uz otrā pamata ceturto daļu, kas ir norādīts pakārtoti, prasītāji norāda, ka gadījumā, ja Regula Nr. 850/2004 būtu piemērojama, Komisija tādējādi vēlreiz nebūtu ievērojusi atšķirības starp jēdzieniem “apdraudējums” un “risks”. *TC-NES* apakšgrupa faktiski savu vērtējumu esot pabeigusi ļoti īsā laikposmā un esot secinājusi, ka trifluralīns atbilst NOP kritērijiem. Prasītāji uzskata, ka tādējādi Komisija esot veikusi tikai vienkāršu trifluralīna bīstamības izpēti, iztiekot bez riska novērtējuma veikšanas.
- 172 Prasītāji norāda, ka, tādējādi neizpildot savu pienākumu novērtēt, vai iespējamais apdraudējums, ņemot vērā iespējamās trifluralīna NOP īpašības, varētu radīt nepieņemamu risku, proti, neievērojot atšķirības starp risku un apdraudējumu, Komisija ir pārkāpusi arī Direktīvu 91/414 un Kopienų judikatūru. Prasītāji uzskata, ka no tā izriet, ka apstrīdētais lēmums ir pamatots ar fundamentālu kļūdu metodē un tādējādi tajā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

- 173 Visbeidzot prasītāji būtībā norāda, ka Komisijai bija jāpagarina termiņi, lai tie varētu atbildēt uz *TC-NES* apakšgrupas bažām, un ka, to nedarot, tā tādējādi esot pārkāpusi to tiesības uz aizstāvību.
- 174 Komisija šo argumentāciju apstrīd.
- 175 Jānorāda, ka Regulā Nr. 850/2004 izveidotā novērtējuma sistēma nav atkarīga no Direktīvā 91/414 un Regulā Nr. 451/2000 ieviestās novērtējuma sistēmas.
- 176 Protams, Komisija neapstrīd, ka vismaz īss trifluralīna novērtējums ir veikts, ņemot vērā NOP kritērijus.
- 177 Tomēr no *CPCASA* 2006. gada 26. un 27. janvāra un 2006. gada 3. un 4. aprīļa sanāksmju protokoliem izriet, ka šis novērtējums nav ticis veikts Direktīvā 91/414 paredzētā trifluralīna novērtējuma ietvaros, bet gan, veicot paralēlu novērtējumu, attiecībā uz kuru Komisija uzskatīja, ka tas neietekmēs notiekošo procedūru.
- 178 Turklāt ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma pamatā nav vielas novērtējums saistībā ar Regulas Nr. 850/2004 kritērijiem, bet tikai vielas novērtējums, kas ir veikts, ņemot vērā Direktīvas 91/414 kritērijus, kā to apliecina apstrīdētā lēmuma preambulas 4.–7. apsvērums.
- 179 Šajā saistībā nevar tikt atbalstīta prasītāju argumentācija, saskaņā ar kuru kritēriji par noturību augsnē, vielas bionoārdīšanās spējām, bioakumulāciju un vielas pārnesei pa gaisu, kas tika norādīti apstrīdētā lēmuma preambulas 5. apsvērumā, faktiski ir uzskatāmi par pierādījumu, ka viela netika atļauta tās NOP īpašību dēļ.

- 180 Jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 91/414 5. panta 2. punkta c) apakšpunktu, lai darbīgā viela tiktu iekļauta I pielikumā, vajadzības gadījumā īpaši ir jāņem vērā novērtējums tam, kas ar vielu notiek un kā viela izplatās vidē.
- 181 Turklāt Direktīvas 91/414 II pielikuma A daļas 7. punkts īpaši attiecas uz vielas atrašanos un uzvedību vidē un tajā tiek aplūkota vielas atrašanās un uzvedība augsnē, ūdenī un gaisā, kā arī vielas bioakumulācija un bionoārdīšanās.
- 182 Tādējādi vielas novērtēšana saistībā ar šiem kritērijiem bija nepieciešama, lai darbīgo vielu varētu iekļaut direktīvas I pielikumā.
- 183 Tādējādi prasītāju argumentācija, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums esot pamatots ar trifluralīna novērtējumu, ņemot vērā Regulu Nr. 850/2004, ir jānoraida.
- 184 No tā izriet, ka norādītais iebildums par pretprettiesiskumu attiecībā uz Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punktu, pat ja tas varētu būt pamatots, nav efektīvs un tādējādi ir jānoraida.
- 185 Tas pats attiecas uz otrā pamata ceturto daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka Komisijai nav pilnvaru novērtēt trifluralīnu saistībā ar Regulu Nr. 850/2004, kas arī ir jānoraida kā neefektīva.
- 186 Tas pats attiecas arī uz iebildumu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, piemērojot Regulā Nr. 850/2004 paredzētos novērtējuma kritērijus, un iebildumu, ar kuru šajā saistībā tiek apgalvots, ka ir izdarīts tiesību uz aizstāvību pārkāpums, jo šis novērtējums nav uzskatāms par apstrīdētā lēmuma pamatojumu.

Par trešo pamatu, ar kuru ir apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neesot pieņemts saskaņā ar piemērojamo likumdošanas procedūru un ar to tādējādi esot pārkāpts EKL 5. un 7. pants, kā arī Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punkts un komitoloģijas lēmuma 5. pants

187 Prasītāji būtībā norāda, ka Komisijai EPNĪ ziņojums, ko papildina direktīvas projekts par vielas iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā vai lēmuma projekts par izņemšanu no tirgus, jāiesniedz *CPCASA* sešu mēnešu laikā no šī ziņojuma saņemšanas, proti, šajā gadījumā 2005. gada 13. septembrī. Prasītāji uzskata, ka Komisijai šajā ziņā nav nekādas rīcības brīvības.

188 Tomēr Komisija neesot izpildījusi savu pienākumu iesniegt direktīvas vai lēmuma projektu noteiktajā termiņā.

189 Turklāt Komisija par savu direktīvas priekšlikumu neesot ierosinājusi balsošanu ne *CPCASA* 2005. gada 14. un 15. jūlija sanāksmē, ne *CPCASA* 2005. gada 22. un 23. septembra sanāksmē. Tā šādā veidā esot turpinājusi rīkoties vairākas reizes — 2006. gada jūlijā, septembrī un novembrī, kā arī 2007. gada janvārī.

190 Prasītāji būtībā uzskata, ka Komisija tādējādi nav ievērojusi komitoloģijas lēmumā paredzēto procedūru. Ja *CPCASA* nepiekrita Komisijas priekšlikumam, tai priekšlikums bija jāiesniedz Padomei. Rīkojoties tādā veidā, kā to darīja Komisija, tā Padomei esot liegusi izpildīt savu lomu likumdošanas darbā un pārsniegusi tai deleģēto pilnvaru piemērošanas jomu, tādējādi pārkāpjot EKL 5. un 7. pantu, kā arī Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktu.

191 Komisija šo argumentāciju apstrīd.

- ¹⁹² Saskaņā ar Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktu, vēlākais, sešus mēnešus pēc EPNI atzinuma saņemšanas Komisija iesniedz pārskata ziņojuma projektu. Pamatojoties uz galīgo pārskata ziņojumu, tā iesniedz komitejai vai nu direktīvas projektu, kurā paredz darbīgās vielas iekļaušanu direktīvas I pielikumā, attiecīgā gadījumā norādot šādas iekļaušanas nosacījumus, to skaitā termiņu, vai dalībvalstīm adresētu lēmuma projektu par tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atcelšanu, kuri satur darbīgo vielu, ievērojot Direktīvas 91/414 8. panta 2. punkta ceturto daļu un tādējādi šo vielu neiekļaujot minētās direktīvas I pielikumā, norādot neiekļaušanas iemeslus.
- ¹⁹³ Regulas Nr. 451/2000 8. panta 9. punktā ir paredzēts, ka, iesniedzot direktīvas projektu vai lēmuma projektu saskaņā ar 8. punktu, Komisija vienlaikus iesniedz komitejas pārbaudes secinājumus galīga pārskata ziņojuma veidā, ko norāda sanāksmes protokola kopsavilkumā.
- ¹⁹⁴ Tādējādi ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 451/2000 8. pantā ir nodalīti divi posmi: tas, kurā tiek iesniegts pārskata ziņojuma projekts — kas ir jāveic, vēlākais, sešus mēnešus pēc EPNI atzinuma saņemšanas, un tas, kurā, pamatojoties uz galīgo pārskata ziņojuma projektu, tiek iesniegts direktīvas vai lēmuma projekts, kas nav pakļauts šī termiņa ievērošanai.
- ¹⁹⁵ Prasītāju argumentācija, kuras mērķis ir pamatot, ka Komisijai bija pienākums jau kopš pirmās komitejas sanāksmes vienlaicīgi iesniegt gan pārskata ziņojuma projektu, gan lēmuma vai direktīvas projektu, tādējādi nevar tikt atbalstīta.
- ¹⁹⁶ Turklāt ir jāatgādina, ka šajā gadījumā EPNI atzinums tika pieņemts 2005. gada 14. martā.

- ¹⁹⁷ Netiek apstrīdēts, ka pirmā viedokļu apmaiņa notika *CPCASA* “Likumdošanas” darba grupas ietvaros tās 2005. gada 14. un 15. jūlija sanāksmē par provizorisku Komisijas priekšlikumu direktīvai par trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- ¹⁹⁸ Tāpat netiek apstrīdēts, ka direktīvas provizoriskais priekšlikums (ar tādu pašu atsauci kā 2005. gada 21. jūnija dokuments) un 2005. gada 15. septembra pārskata ziņojuma provizoriskais projekts — kurus tādējādi, visticamāk, Komisija ir pieņēmusi Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. un 9. punktā noteiktajā sešu mēnešu termiņā — bija ietverti “Likumdošanas” darba grupas sanāksmes darba kārtībā *CPCASA* 2005. gada 22. un 23. septembra sanāksmes laikā.
- ¹⁹⁹ Komisija norāda, ka tā nav ievērojusi sešu mēnešu termiņu pārskata ziņojuma projekta iesniegšanai un ka tikai šī dokumenta pielikums, kurā ir ietverts saraksts ar pētījumiem, kuri ir izmantoti novērtējumā, tika iesniegts šīs “Likumdošanas” darba grupas sanāksmes laikā. Vispārējā tiesa tomēr konstatē, ka pārskata ziņojuma projekta teksts, kas Vispārējai tiesai tika paziņots atbilstu uz tās uzdotajiem jautājumiem pielikumā, pēc šīs sanāksmes tika grozīts, kas ļauj domāt, ka arī šis projekts šādā saistībā ir ticis iesniegts šai darba grupai.
- ²⁰⁰ Tomēr pat tad, ja, vadoties pēc Komisijas teiktā, būtu jāuzskata, ka sešu mēnešu termiņš bija beidzies brīdī, kad tā iesniedza savu pārskata ziņojuma projektu, tik un tā būtu pamats uzskatīt, ka šī termiņa nokavēšana — par ko Regulā Nr. 451/2000 nav noteiktas nekādas sankcijas — ir notikusi, neietekmējot apstrīdētā lēmuma būtību.
- ²⁰¹ Pirmkārt, ir jāņem vērā fakts, ka komitoloģijas lēmumā paredzētā procedūra sākas jau ar viedokļu apmaiņu, kas norisinājās “Likumdošanas” darba grupas ietvaros 2005. gada 14. un 15. jūlijā.

- 202 Šajā saistībā ir jāuzskata, ka mākslīgai nošķiršanai, kuru vēlas veikt Komisija attiecībā uz *CPCASA* un tās “Likumdošanas” darba grupu, nav nekādas nozīmes attiecībā uz komitoloģijas noteikumu un Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. un 9. punktā paredzētās procedūras piemērojamību, jo saskaņā ar Komisijas liecībām komitejas un darba grupas sastāvā ir vienas un tās pašas personas.
- 203 Otrkārt, ir jāatgādina, ka, nepastāvot tiesību normai, kurā tieši vai netieši būtu paredzētas tāda procesuālā termiņa, kāds ir noteikts šajā lietā, nokavēšanas sekas, attiecīgā nokavēšana izraisa tiesību akta, kura pieņemšanas process ietver attiecīgo termiņu, atcelšanu pilnībā vai daļēji tikai tad, ja ir pierādīts, ka minētais akts būtu bijis citādāks, ja šis pārkāpums nebūtu izdarīts (skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 18. marta spriedumu lietā T-299/05 *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adepteck Precision/Padome*, Krājums, II-565. lpp., 138. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 204 Prasītāji būtībā šajā saistībā norāda, ka, ja apstrīdētais lēmums būtu pieņemts noteiktajā termiņā, lēmums būtu par trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, jo EPNI ieteica tā iekļaušanu.
- 205 Vispirms ir jāatgādina, ka EPNI atzinumā netika ieteikta trifluralīna iekļaušana I pielikumā (skat. iepriekš 89. un 92. punktu). Tādējādi nevar uzskatīt, ka pieņemamais lēmums nenovēršami būtu prasītājiem labvēlīgs.
- 206 Turklāt Komisija katrā ziņā sākotnēji šādu iekļaušanu ierosināja. Tikai diskusiju, kas notika komitejas ietvaros, laikā lēmuma būtība tika grozīta, kam piekrist arī paši prasītāji.

- 207 Visbeidzot, apstrīdētajā lēmumā netika ņemti vērā NOP kritēriji, kā to norāda prasītāji (skat. iepriekš 175.–185. punktu).
- 208 Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītāji nav pierādījuši, ka sešu mēnešu termiņa pārskata ziņojuma projekta iesniegšanai ievērošana būtu mainījusi apstrīdētā lēmuma būtību.
- 209 Tādējādi to argumentācija šajā jautājumā ir jānoraida.
- 210 Otrkārt, tā kā saskaņā ar Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktu pārskata ziņojuma projekts ir vienīgais dokuments, kas Komisijai ir jāiesniedz sešu mēnešu termiņā, prasītāju argumentācija, ka arī direktīvas priekšlikums bija jāiesniedz sešu mēnešu termiņā, arī ir jānoraida.
- 211 Treškārt, no komitoloģijas lēmuma 5. panta 4. punkta izriet, ka, ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem un par to informē Eiropas Parlamentu.
- 212 Jāatgādina, ka šajā gadījumā no Komisijas sniegtās informācijas, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, kā arī no dažādu notikušo sanāksmju protokola izrakstiem izriet, ka trifluralīna būtība tika apspriesta CPCASA "Likumdošanas" darba grupas sanāksmju laikā, kas norisinājās 2005. gada 14. un 15. jūlijā, 22. un 23. septembrī un 17. un 18. novembrī, 2006. gada 26. un 27. janvārī, 3. un 4. aprīlī, 22. un 23. maijā, 13. un 14. jūlijā, 25. un 26. septembrī un 23. un 24. novembrī, un, visbeidzot, 2007. gada 22. un 23. janvārī un 15. un 16. martā, pirms vairākums no 23 dalībvalstīm par priekšlikumu nobalsoja 2007. gada 16. martā.

- 213 Tādējādi lēmuma par [trifluralīna] neiekļaušanu priekšlikums balsošanai tika nodots tikai vienu reizi, 2007. gada 16. martā, pretēji prasītāju apgalvojumam, un šī balsojuma rezultātā priekšlikums saņēma tā pieņemšanai nepieciešamo kvalificēto balsu vairākumu.
- 214 Tādējādi Komisijai nevar pārvest, ka tā būtu pārkāpusi komitoloģijas lēmuma 5. panta 4. punktu, tūlīt neiesniedzot Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem.
- 215 Jākonstatē, ka komiteja nepieņēma atzinumu pret piedāvātajiem pasākumiem, kā arī neatradās situācijā, kur tai būtu neiespējami panākt kvalificēto balsu vairākumu vai nu par, vai pret piedāvātajiem pasākumiem.
- 216 Tomēr tikai šajos abos gadījumos Komisijai tūlīt ir jāziņo Padomei šīs tiesību normas izpratnē.
- 217 Tādējādi ir jāizvērtē, vai Komisijai var tikt pārvests, ka tā priekšlikumu pasākumam nav nodevusi balsojumam 20 mēnešu laikposmā, kā tas ir šajā gadījumā.
- 218 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa 1999. gada 18. novembra spriedumā lietā C-151/98 P *Pharos/Komisija* (*Recueil*, I-8157. lpp.) apstiprināja, ka Padomes 1990. gada 26. jūnija Regulas (EEK) Nr. 2377/90, ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu

maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes produktos (OV L 224, 1. lpp.), 8. panta 3. punkta b) apakšpunktā nav precīzi noteikts termiņš, līdz kuram Komisijai jāiesniedz Padomei priekšlikums par veicamajiem pasākumiem, un ka, gluži pretēji, izmantojot vārdu “tūlīt”, Kopienu likumdevējs, lai gan liekot Komisijai rīkoties ātri, tai ir atstājis zināmu rīcības brīvību (iepriekš minētā sprieduma 25. punkts).

219 Tiesa turklāt nosprieda, ka termiņš, kurā Komisijai ir jālemj par dažādām tai pieejamajām rīcības iespējām, ir izvērtējams, ņemot vērā attiecīgo lietas materiālu sarežģītību. Tomēr lietā, kurā Tiesa pasludināja 218. punktā minēto spriedumu lietā *Pharos/Komisija*, attiecīgās vielas izmantošanas risks regulatīvajā komitejā, kurā četras delegācijas izteica iebildumus pret Komisijas projektu un sešas delegācijas balsojuma laikā atturējās, tika norādīts pirmo reizi. Šādos apstākļos Tiesa uzskata, ka vienpadsmit mēnešu periods, kura laikā Komisija sākotnēji sešu mēnešu laikā no jauna pārskatīja lietas materiālus un pēc tam lūdza atkārtotu zinātnisko atzinumu, nevar tikt uzskatīts par pārmērīgi ilgu laika posmu (iepriekš 218. punktā minētais spriedums lietā *Pharos/Komisija*, 30.–32. punkts).

220 Turklāt Tiesas 1997. gada 20. novembra spriedumā lietā *C-244/95 Moskof (Recueil, I-6441. lpp.)* tā — attiecībā uz pārvaldības komitejas, nevis regulatīvās komitejas procedūras ievērošanu — nosprieda, ka fakts, ka tiek apsvērtas kompromisa iespējas, nevar tikt interpretēts kā netieša atkāpe no sākotnējā teksta, ko visas citas delegācijas jau ir apstiprinājušas. Pretējā gadījumā tiktu apgrūtināta jebkāda kompromisu meklēšana nolūkā atrisināt atsevišķu delegāciju īpašās problēmas, jo Komisija tādējādi vairs neuzdrošinātos uzņemties risku tūlītēji nepieņemt apstiprinātu tekstu. Šāds risinājums turklāt kaitētu pārvaldības komiteju procedūras pienācīgai norisei, kā arī tam, lai tiktu ievērots, ka starp pārvaldes komitejas teksta balsojumu un brīdi, kad Komisija to pieņem kā regulu, paiet saprātīgs termiņš, kas ir nepieciešams, lai izvērtētu kompromisa iespējas, kas varētu labāk atrisināt problēmas, kas radušās atsevišķām delegācijām (iepriekš minētais spriedums lietā *Moskof*, 40. punkts).

- 221 No šīs judikatūras izriet, ka pēc negatīva balsojuma vai arī gadījumā, ja nevar tikt panākts nekāds kvalificētais balsu vairākums par vai pret piedāvāto pasākumu, Komisija, pirms vērsties Padomē, var censties rast kompromisu komitejas ietvaros un šim nolūkam tās rīcībā ir noteikts termiņš, kas ir atkarīgs no attiecīgās lietas grūtības, sarežģītības un jutīguma.
- 222 Citiem vārdiem sakot, lai novērtētu, vai Komisija ir rīkojusies tūlītēji, ir jāpārbauda, vai tā ir rīkojusies saprātīgā termiņā, ņemot vērā lietas apstākļus, un tai ir jāatzīst plaša rīcības brīvība kompromisa panākšanā.
- 223 Tādējādi un vēl jo vairāk attiecībā uz regulatīvo komiteju Komisijas rīcībā atkarībā no lietas grūtības, sarežģītības un sensitivitātes ir jābūt plašai rīcības brīvībai laika ziņā kompromisa panākšanā komitejas ietvaros pirms pasākuma projekta nodošanas nobalsošanai.
- 224 Tā tas acīmredzami ir šajā gadījumā, jo trifluralīna stāvoklis regulāri tika apspriests *CPCASA* "Likumdošanas" darba grupas sanāksmēs, kas norisinājās laikā no 2005. gada jūlija līdz 2007. gada martam (skat. iepriekš 212. punktu).
- 225 Attiecīgi Komisijai nevar pārmest, ka tā nebūtu ievērojusi komitoloģijas lēmumā noteiktos procesuālos noteikumus. Tādējādi pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka neesot ievēroti piemērojamie procesuālie termiņi, pārkāpjot Regulas Nr. 451/2000 8. panta 7. un 8. punktu

- 226 Prasītāji būtībā apgalvo, ka Direktīvā 91/414 ir noteikts zināms skaits procesuālo termiņu novērtējuma procedūras ietvaros. Šie termiņi tostarp ir saistoši EPNI un Komisijai. Prasītāji norāda, ka vairāki no šiem termiņiem nav ievēroti, ko Komisija turklāt neapstrīd.
- 227 Tādējādi EPNI, 2005. gada 14. martā nododot savu atzinumu Komisijai, neesot ievērojusi tai saistošo termiņu atzinuma sniegšanai, kas šajā gadījumā beidzās 2004. gada 10. jūlijā. Savukārt Komisija direktīvas priekšlikumu nobalsošanai nodeva tikai 2007. gada marta vidū. Tomēr priekšlikuma par iekļaušanu vai neiekļaušanu projekts parastā kārtībā bija jāiesniedz sešu mēnešu termiņā pēc EPNI atzinuma saņemšanas, proti, šajā gadījumā, 2005. gada 13. septembrī, un Komisija apstrīdēto lēmumu pieņēma tikai 2007. gada 20. septembrī, proti, vairāk nekā divus gadus pēc EPNI atzinuma saņemšanas.
- 228 Tas esot uzskatāms par Regulas Nr. 451/2000 8. panta 7. un 8. punkta pārkāpumu, proti, būtisku formas prasību pārkāpumu, kā rezultātā apstrīdētais lēmums nav pamatots ar zinātnes atziņām, kādas pastāvēja novērtējuma brīdī. Prasītāji uzskata, ka EPNI atzinums bija jāpieņem 2004. gada 10. jūlijā. NOP jautājums, kas galu galā noteica iekļaušanas atteikumu, kā tie uzskata, radās tikai pēdējā novērtējuma sanāksmē 2005. gada februārī, proti, septiņus mēnešus vēlāk. Tādējādi, ja EPNI atzinums būtu pieņemts savlaicīgi, apstrīdētais lēmums būtu bijis atšķirīgs.
- 229 Prasītāji turklāt būtībā norāda, ka Komisijai nekas netraucēja tiem piešķirt papildu termiņus, ja ne pati Komisija, ne EPNI neievēroja tām saistošos termiņus.

230 Komisija šos apgalvojumus apstrīd.

231 Pirmkārt, tā kā pārskata ziņojuma projekts ir vienīgais dokuments, kas saskaņā ar Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktu Komisijai ir jāiesniedz sešu mēnešu laikā, prasītāju argumentācija, saskaņā ar kuru arī direktīvas priekšlikums esot jāiesniedz sešu mēnešu laikā, ir jānoraida (skat. iepriekš 210. punktu).

232 Otrkārt, ir jānorāda, ka netiek apstrīdēts, ka EPNI nav ievērojusi tai saistošo termiņu sava ziņojuma iesniegšanai.

233 Turklāt tiek atgādināts, ka šī procesuālā termiņa nokavēšanas sekas ne tieši, ne netieši nav paredzētas piemērojamā tiesiskajā regulējumā.

234 Tādējādi ir jāpārbauda, vai šī pārkāpuma neesamības gadījumā ir pierādīti prasītāju apgalvojumi, no kuriem izriet, ka minētajam tiesību aktam vajadzētu būt ar citu saturu — jo vielas novērtējums saskaņā ar Regulu Nr. 850/2004 netiktu ņemts vērā, ja atzinums būtu pieņemts savlaicīgi (skat. iepriekš 228. punktu).

235 Pirmkārt, no EPNI atzinuma tieši izriet (skat. iepriekš 28. punktu), ka EPNI nav ņēmusi vērā vielas novērtējumu atbilstoši NOP kritērijiem.

236 Otrkārt, apstrīdētais lēmums nav pamatots ar vielas novērtējumu atbilstoši NOP kritērijiem (skat. iepriekš 183. punktu).

237 Tādējādi prasītāji nekādi nav pierādījuši, ka tiesību akta saturs būtu atšķirīgs, ja EPNI atzinums būtu pieņemts savlaicīgi. Tādējādi ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav pamatots

238 Prasītāji būtībā norāda, ka Komisija nepaskaidro iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka trifluralīnam piemīt nepieņemams risks saistībā ar hronisko toksicitāti. Vienkārša augstas trifluralīna toksicitātes ūdens organismiem konstatēšana šajā gadījumā ir uzskatāma par apdraudējuma konstatēšanu, kā uzskata prasītāji, bet tai esot bijis jāseko riska novērtējumam.

239 Komisija arī neizskaidrojot, kādēļ tā nav ņēmusi vērā pierādījumus, kurus prasītāji iesniedza papildu pētījuma par hronisko toksicitāti zivīm ietvaros, lai gan ziņotāja dalībvalsts pēc pierādījumu izvērtēšanas secināja, ka nepastāv nepieņemams hroniskās toksicitātes risks.

240 Turklāt, tā kā ziņotāja dalībvalsts un EPNI secināja, ka trifluralīna paziņotie izmantošanas veidi nerada risku cilvēku veselībai, Komisijai bija jāizskaidro, kādēļ tā šos secinājumus neievēro, ko, kā uzskata prasītāji, tā nav darījusi.

- 241 Prasītāji arī norāda, ka apstrīdētajā lēmumā nekādi nav minēta Regula Nr. 850/2004, nedz arī NOP kritēriji un *TC-NES* apakšgrupas veiktā pārbaude, lai gan prasītāji uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā norādītie pierādījumi ļauj domāt, ka tieši šie punkti Komisijai lika mainīt viedokli un ierosināt lēmumu par neiekļaušanu.
- 242 Prasītāji arī pārmet Komisijai, ka tā nav izskaidrojusi, kādēļ ir pamatota Regulas Nr. 850/2004 piemērošana ar atpakaļejošu spēku vai arī kādēļ tā neapdraud prasītāju tiesisko palāvību.
- 243 Visbeidzot prasītāji uzskata, ka, ņemot vērā, ka Komisija sākotnēji ierosināja triflurālīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, ir īpaši svarīgi uzzināt iemeslus, kuru dēļ tā procedūras laikā viedokli mainīja.
- 244 Komisija šos apgalvojumus apstrīd.
- 245 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pamats, kas attiecas uz EKL 253. panta pārkāpumu, atšķiras no pamata, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Pirmais pamats, kas attiecas uz pamatojuma neesamību vai nepietiekamību, nozīmē būtisku formas prasību pārkāpumu EKL 230. panta nozīmē un ir absolūts pamats, kurš Kopienų tiesai ir jāizskata, bet otrais pamats, kas attiecas uz lēmuma likumību, nozīmē ar Līguma piemērošanu saistīto materiālo tiesību normas pārkāpumu tā paša EKL 230. panta nozīmē un Kopienų tiesa to var izskatīt vienīgi pēc prasītāja lūguma. Jautājums par pienākumu norādīt pamatojumu tādējādi atšķiras no jautājuma par pamatojuma pamatotību (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/

Sytraval un Brink's France, Recueil, I-1719. lpp., 67. punkts, un 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-159/01 *Niederlande/Komisija, Recueil*, I-4461. lpp., 65. punkts; Vispārējās tiesas 2004. gada 13. janvāra spriedums lietā T-158/99 *Thermenhotel Stoiser Franz u.c./Komisija, Recueil*, II-1. lpp., 97. punkts, un 2009. gada 4. marta spriedums lietā T-445/05 *Associazione italiana del risparmio gestito un Fineco Asset Management/Komisija*, Krājums, II-289. lpp., 66. punkts).

²⁴⁶ Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā paredzētais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tam skaidri un nepārprotami jāatspoguļo tās ies-tādes sniegtais pamatojums, kura tiesību aktu ir pieņēmusi, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt, kāds ir pieņemtā pasākuma pamatojums, un lai kompetentā tiesa va-rētu veikt kontroli. Prasība sniegt pamatojumu jāizvērtē atkarībā no apstākļiem katrā atsevišķā gadījumā. Pamatojumam nav jāietver visi atbilstīgie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst EKL 253. panta pra-sībām, ir jāizvērtē ne tikai pēc tā formulējuma, bet arī saistībā ar citiem apstākļiem, kā arī juridisko normu kopumu, kas reglamentē attiecīgo jomu. It īpaši Komisijai nav pienākuma izteikt viedokli par visiem argumentiem, ko tai paudušas ieinteresētās personas, bet pietiek ar to, ka tā izklāsta faktus un juridiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma struktūrā (skat. iepriekš 245. punktā minēto spriedumu lietā *Associazione italiana del risparmio gestito un Fineco Asset Management/Komisija*, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).

²⁴⁷ Jāatgādina, ka EPNI pieņēma atzinumu, kurā būtībā tā izklāstīja savus konstatējumus, kā arī šaubas attiecībā uz trifluralīna nekaitīgumu, ņemot vērā grupas novērtējuma brīdi pieejamās zinātniskās atziņas.

²⁴⁸ Tādējādi ir jānoskaidro, vai starp EPNI atzinuma saturu, no vienas puses, un apstrīdē-tā lēmuma saturu un tā pamatojumu, no otras puses, ir pienācīga atbilstība.

- 249 Jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā ir izklāstīti zinātniskie iemesli, kuru dēļ Komisija — ar *CPCASA* piekrišanu — uzskatīja, ka ir pamats neiekļaut attiecīgo vielu Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 250 Šis pamatojums turklāt ļauj saprast, kādēļ, ņemot vērā tās plašo rīcības brīvību, Komisija neatbalstīja EPNI paredzēto iespēju iekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā, ja tiek ievēroti atsevišķi nosacījumi.
- 251 Turklāt ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums ir pietiekams, lai Vispārējā tiesa varētu veikt kontroli un izskatīt dažādos pamatus, ko prasītāji ir norādījuši savā prasībā.
- 252 Tādējādi apstrīdētajā lēmumā nav pamatojuma trūkuma.
- 253 Šis konstatējums nav pretrunā argumentiem, ko prasītāji norādījuši sava pamata atbalstam.
- 254 Pirmkārt, prasītājiem nav pamata apgalvot, ka apstrīdētā lēmuma pamatā ir tikai apdraudējuma novērtējums, nevis trifluralīna radīto risku novērtējums (it īpaši skat. apstrīdētā lēmuma preambulas 5. apsvērumu; skat. iepriekš 159. punktu).
- 255 Otrkārt, prasītājiem nav pamata apgalvot, ka Komisija nav ņēmusi vērā pierādījumus, kas tai tika iesniegti pētījuma par hronisko toksicitāti zivīm ietvaros, pamatojoties uz kuru ziņotāja dalībvalsts secināja, ka nepastāv nepieņemams hroniskās toksicitātes risks. Šāds pētījums dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, nav pieprasīts (skat.

iepriekš 128. punktu), un to katrā ziņā nevarēja iesniegt pēc visas dokumentācijas iesniegšanas, kas tiem bija jā dara saskaņā ar Regulas Nr. 451/2000 6. panta 1. un 3. punktu. Turklāt ir jā norāda, ka pēc 2007. gada 15. un 16. marta CPCASA "Likumdošanas" darba grupas sanāksmes Grieķijas Republika, kas bija ziņotāja dalībvalsts, lika iekļaut deklarāciju, saskaņā ar kuru tā ir gatava balsot par priekšlikumu neiekļaut trifluralīnu, lai dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, ļautu izmantot nākamo 18 mēnešu laika posmu oficiālai pētījuma par hronisko toksicitāti zivīm iesniegšanai un lai tā kā ziņotāja dalībvalsts varētu šo pētījumu oficiāli novērtēt.

²⁵⁶ Treškārt, tā kā apstrīdētā lēmuma pamatā nav trifluralīna novērtēšana, pamatojoties uz Regulu Nr. 850/2004, bet tikai vielas novērtējums, kas ir veikts, ievērojot Direktīvas 91/414 kritērijus, kā to pierāda apstrīdētā lēmuma preambulas 4.–7. apsvērums (skat. iepriekš 178. punktu), prasītāji nevar pārmest Komisijai, ka tā nav izskaidrojusi, kādēļ apstrīdētais lēmums ir pamatots ar šādu novērtējumu.

²⁵⁷ Ceturtkārt, taisnība, ka Komisija uzsāka diskusijas CPCASA, un precīzāk, "Likumdošanas" darba grupā, iesniedzot direktīvas priekšlikumu par trifluralīna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Tomēr šāds priekšlikums pats par sevi var mainīties CPCASA notiekošo diskusiju gaitā (skat. iepriekš 221. punktu). Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma pamatojums ļauj saprast zinātniskos iemeslus, kas pamatoja tā pieņemšanu. Turpretī nevar tikt pieprasīts, lai šajā pamatojumā no jauna tiktu izklāstīti visi CPCASA notiekošo diskusiju līkloči.

²⁵⁸ Tādējādi piektais pamats ir jā noraida.

Par sesto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Kopienu tiesību pamatprincipi, un par iebildumu par tiesiskās drošības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, kas ir iesniegts otrā pamata pirmās daļas pamatojumam

— Par sestā pamata pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir izdarīts tiesiskās drošības principa pārkāpums, atpakaļejoša spēka aizlieguma un tiesiskās palāvības aizsardzības principu pārkāpums, un par iebildumu par tiesiskās drošības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, kas ir iesniegts otrā pamata pirmās daļas atbalstam

²⁵⁹ Pirmkārt, prasītāji uzskata, ka fakts, ka ziņotāja dalībvalsts un EPNI tiem pieprasīja papildu pētījumu, tiem ļāva leģitīmi ticēt, ka šis pētījums tiks izvērtēts un ņemts vērā, novērtējot trifluralīnu. Komisija tomēr norādīja, ka šis pētījums ir iesniegts pēc termiņa, un uzskatīja, kā arī norādīja *CPCASA* biedriem, ka tādējādi tas nevar tikt ņemts vērā, šādi pārkāpjot [prasītāju] tiesisko palāvību.

²⁶⁰ Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka, šādi rīkojoties, Komisija nav ņēmusi vērā jaunākās pieejamās zinātniskās atziņas un zinātnes un tehnikas attīstību, pārkāpjot tiesiskās drošības principu un tiesiskās palāvības aizsardzības principu.

²⁶¹ Treškārt, prasītāji norāda, ka tie ir leģitīmi ticējuši, ievērojot Regulas Nr. 451/2000 attiecīgās normas, ka apstrīdētais lēmums tiks pamatots ar EPNI atzinumu, kurā, kā tie uzskata, tika ieteikts iekļaut vielu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Tā kā apstrīdētais lēmums netika pamatots ar šo secinājumu, prasītāji uzskata, ka no tā izriet, ka nav ievērota to tiesiskā palāvība.

- 262 Ceturtkārt, Komisija Regulu Nr. 850/2004 esot piemērojusi ar atpakaļejošu spēku un tādējādi esot grozījusi novērtējuma laikā piemērojamās tiesību normas. Tādējādi prasītājiem neesot bijis iespējas nešaubīgi noteikt savas tiesības vai veikt pienācīgus pasākumus šo tiesību aizsardzībai. Šis skaidrības un paredzamības trūkuma dēļ Komisija esot pārkāpusi arī tiesiskās drošības principu un tiesiskās palāvības aizsardzības principu.
- 263 Komisija šos apgalvojumus apstrīd.
- 264 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās drošības princips, kas ir viens no vispārējiem Kopienas tiesību principiem, it īpaši pieprasa, lai noteikumi būtu skaidri, precīzi un to sekas būtu paredzamas īpaši tad, ja tie var radīt negatīvas sekas personām vai uzņēmumiem (skat. Tiesas 2008. gada 18. novembra spriedumu lietā C-158/07 *Förster*, Krājums, I-8507. lpp., 67. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 265 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesības atsaukties uz tiesiskās palāvības aizsardzību ir ikvienai privātpersonai, kas atrodas situācijā, no kuras izriet, ka Kopienas administrācija, sniedzot precīzas garantijas, tai radīja pamatotas cerības (Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-37/02 un C-38/02 *Di Lenardo* un *Dilexport*, Krājums, I-6911. lpp., 70. punkts; Vispārējās tiesas 1998. gada 17. decembra spriedums lietā T-203/96 *Embassy Limousines & Services/Parlaments, Recueil*, II-4239. lpp., 74. punkts; šajā ziņā skat. arī iepriekš 95. punktā minēto spriedumu lietā *Bayer CropScience u.c./Komisija*, 153. punkts). Šādas garantijas, lai arī kāda būtu to paziņošanas forma, veido precīza, beznosacījumu un saskaņota informācija, kas ir iegūta no pilnvarotiem un ticamiem avotiem (šajā ziņā skat. Tiesas 2000. gada 25. maija spriedumu lietā C-82/98 P *Kögler/Tiesa, Recueil*, I-3855. lpp., 33. punkts). Turpreti neviens nevar izvirzīt šī principa pārkāpumu, ja nav bijis precīzu garantiju, ko snieguši administrācija (Tiesas 2005. gada 24. novembra spriedums lietā C-506/03 *Vācija/*

Komisija, Krājumā nav publicēts, 58. punkts, un 2006. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 147. punkts). Turklāt tiesisko palāvību var radīt tikai garantijas, kas atbilst piemērojamām tiesību normām (Vispārējās tiesas 2005. gada 30. jūnija spriedums lietā T-347/03 *Branco*/Komisija, Krājums, II-2555. lpp., 102. punkts; 2006. gada 23. februāra spriedums lietā T-282/02 *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, Krājums, II-319. lpp., 77. punkts, un 2009. gada 19. novembra spriedums lietā T-334/07 *Denka International*/Komisija, Krājums, II-4205. lpp., 132. punkts).

²⁶⁶ Pirmkārt, pat nepastāvot nepieciešamībai pārbaudīt, vai prasītāji lietas apstākļos varēja saņemt precīzas garantijas, ka tie pēc ziņotājas dalībvalsts un EPNI lūguma varētu iesniegt pētījumu, šādas garantijas katrā ziņā nevarēja būt par pamatu viņu tiesiskajai palāvībai, jo Regulas Nr. 451/2000 8. panta 5. punktā ir tieši noteikts, ka brīdī, kad EPNI ir pabeigusi savu darbīgās vielas vērtējumu, jauni pētījumi netiek vairs pieņemti, un tiesiskās palāvības pamatā var būt tikai garantijas, kas atbilst piemērojamām tiesību normām.

²⁶⁷ Otrkārt, tiktāl, ciktāl dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, nav pieprasīti nekādi papildu pētījumi, Komisijai nevar pārvest, ka tā nav ņēmusi vērā to novēloti iesniegto pētījumu par hronisko toksicitāti zivīm.

²⁶⁸ Treškārt, tā kā Regulā Nr. 451/2000 nav nevienas norādes uz to, ka Komisijai būtu pienākums ievērot EPNI atzinuma saturu un ka tai tādējādi nebūtu nekādas rīcības brīvības (skat. iepriekš 87. un 88. punktu), prasītājiem nav pamata norādīt, ka nav ievērota to tiesiskā palāvība, jo šī regula tiem esot ļāvusi ticēt, ka Komisija noteikti ievēros EPNI atzinumu, kurā tika ieteikts iekļaut vielu Direktīvas 91/414 I pielikumā, kas, starp citu, nav patiesi (skat. iepriekš 89. punktu).

269 Ceturtkārt, tā kā apstrīdētais lēmums nav pamatots ar trifluralīna novērtējumu, ievērojot Regulu Nr. 850/2004, prasītājiem nebija tiesību norādīt, ka tiesiskās drošības princips ir pārkāpts tāpēc, ka šī regula tika piemērota ar atpakaļejošu spēku, novērtējot vielu saskaņā ar Direktīvu 91/414. Tāpat tas ir attiecībā uz prasītāju apgalvojumu, saskaņā ar kuru tādējādi nav ievērota arī to tiesiskā palāvība.

270 Tādējādi sestā pamata pirmā daļa, kā arī iebildums par tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu pārkāpumu, kas tika iesniegts otrā pamata pirmās daļas atbalstam, ir jānoraida.

— Par sestā pamata otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību un vienlīdzīgas tiesības tikt uzklaštam

271 Prasītāji būtībā uzskata, ka gadījumā, ja Komisija būtu pamatoti piemērojusi Regulu Nr. 850/2004, tai prasītājiem būtu bijis jāsniedz pienācīga iespēja aizstāvēt savas tiesības, pagarinot piemērojamās termiņus un tiem sniedzot iespēju sniegt apsvērumus savas aizstāvības nodrošināšanai.

272 Tādējādi Komisija esot pārkāpusi vienlīdzīgas tiesības tikt uzklaštam, kas ir neatņemama labas pārvaldības principa sastāvdaļa.

273 Komisija šos apgalvojumus apstrīd.

274 Tā kā apstrīdētais lēmums nav pamatots ar trifluralīna novērtējumu atbilstoši Regulai Nr. 850/2004, prasītāju argumentācija nav efektīva un tādējādi ir jānoraida.

— Par sestā pamata trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips

275 Vispirms prasītāji norāda, ka trifluralīna pilnīgs aizliegums nav samērīgs, jo viņuprāt EPNI uzskata, ka trifluralīna radītais apdraudējums varot tikt pārvaldīts, paredzot pienācīgus lietošanas nosacījumus.

276 Turklāt tie norāda, ka Komisija ir rīkojusies nesamērīgi, neņemot vērā pētījumu par hronisko toksicitāti zivīm un nepagarinot piemērojamus termiņus, lai pētījums pienācīgi tiktu ņemts vērā.

277 Visbeidzot tie norāda, ka apstrīdētā lēmuma rezultātā tiek ierobežots herbicīdu produktu klāsta piedāvājums, kas savukārt nopietni ietekmējot cīņu pret nezālēm un slimībām. Prasītāji saskata ražas ienesīguma samazināšanās risku, tam sekojošu pārtikas ražošanas samazināšanos, importēšanas Eiropas Savienībā izmantošanu un, visbeidzot, cenu pieaugumu. Pasaules pārtikas trūkuma kontekstā apstrīdētais lēmums arī šajā ziņā neesot samērīgs.

278 Komisija šos apgalvojumus apstrīd.

279 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru samērīguma princips, kas ir viens no Kopienu tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai Kopienu iestāžu akti nepārsniedz to, kas ir atbilstošs un nepieciešams, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktos mērķus, ņemot vērā, ka, ja ir iespēja izvēlēties vienu no vairākiem piemērotiem pasākumiem, jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais, un tā izraisītie trūkumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamo mērķi (Tiesas 1987. gada 18. novembra spriedums lietā 137/85 *Maize-na u.c., Recueil*, 4587. lpp., 15. punkts; iepriekš 145. punktā minētais spriedums lietā *Pfizer Animal Health/Padome*, 411. punkts, un iepriekš 95. punktā minētais spriedums lietā *Bayer CropScience u.c./Komisija*, 223. punkts).

280 Jāatgādina, ka ir jāatzīst Komisijas plašā rīcības brīvība, kad tā procedūrā saistībā ar vielas iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā izstrādā risku pārvaldības pasākumus. Šajā jomā tai ir jāizdara politiska rakstura izvēle, kā arī jāveic sarežģīti vērtējumi (skat. iepriekš 86. punktu). Tas vien, ka šajā jomā veiktais pasākums ir acīmredzami neatbilstošs, ņemot vērā mērķi, kuru vēlas sasniegt kompetentā iestāde, var ietekmēt šāda pasākuma tiesiskumu (Tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedums lietā C-189/01 *Jippes u.c., Recueil*, I-5689. lpp., 82. punkts; iepriekš 145. punktā minētie spriedumi lietā *Pfizer Animal Health/Padome*, 412. punkts, un lietā *Alpharma/Padome*, 177.–180. punkts).

281 Šajā gadījumā, tā kā nav pareizi uzskatīt, ka EPNI atzinumā tika ieteikts iekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā (skat. iepriekš 89. punktu), ir jākonstatē, ka prasītāju norādītais iebildums, lai pamatotu trifluralīna pilnīga aizlieguma nesamērīgo raksturu, neatbilst faktiem.

282 Taisnība, ka EPNI atzinumā ir ieteikumi nolūkā ļaut pārvaldīt novērtējuma procedūras laikā pierādītos riskus gadījumā, ja Komisija ieteiktu trifluralīna iekļaušanu.

- 283 Tomēr ir jāatgādina, ka EPNI šādus ieteikumus sniedza saskaņā ar Regulas Nr. 451/2000 8. panta 7. punktu, ka no tā nevar secināt, ka EPNI būtu ieteikusi iekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā, un ka Komisijai katrā ziņā ir plaša rīcības brīvība, lai efektīvi sasniegtu tai Direktīvā 91/414 uzdoto mērķi, ievērojot sarežģītos tehniskos vērtējumus, kas tai ir jāveic šajā jomā (skat. iepriekš 87. punktu un tajā minēto judikatūru, kā arī iepriekš 92. un 93. punktu).
- 284 Turklāt ir jānorāda, ka Komisija būtībā savos dokumentos un tiesas sēdes laikā norādīja, un tas šajā jautājumā nav apstrīdēts, ka trifluralīna ierobežota iekļaušana Direktīvas 91/414 I pielikumā netika paredzēta neiespējamības saglabāt darbīgās vielas kontroli dēļ, piemērojot vienkāršus riska samazināšanas pasākumus, īpaši saistībā ar pārneses pa gaisu lielos attālumos risku un ņemot vērā daudzos joprojām trūkstošos datus par attiecīgās vielas nekaitīgumu.
- 285 No tā izriet, ka fakts, ka Komisija nav ieteikusi iekļaut trifluralīnu Direktīvas 91/414 I pielikumā, saistot šo iekļaušanu ar EPNI norādītajiem nosacījumiem, nevar tikt uzskatīts par acīmredzami nesamērīgu.
- 286 Turklāt Komisijai nebija jāņem vērā ne pētījums par hronisko toksicitāti zivīm, ne arī jāpagarina termiņi, lai tas tiktu ņemts vērā (skat. iepriekš 128. un 132. punktu). Apstrīdētā lēmuma iespējami nesamērīgais raksturs tādējādi nevar izrietēt no fakta, ka šis pētījums nav ticis ņemts vērā, vai no tā, ka nav pagarināti termiņi, lai tas tiktu ņemts vērā.

- 287 Turklāt prasītāji joprojām nav iesnieguši nevienu pierādījumu savu apgalvojumu pamatojumam, saskaņā ar kuriem apstrīdētajam lēmumam esot dažādas nelabvēlīgas prasītāju norādītās sekas un kas pierādītu apstrīdētā lēmuma nesamērīgo raksturu.
- 288 Visbeidzot ir jāatgādina, ka EPNI savā atzinumā ir noteikusi zināmu skaitu trifluralīnam piemītošu risku.
- 289 Ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kas ir jāatzīst Komisijai, lai tā varētu efektīvi īstenot mērķi, kas tai ir noteikts ar Direktīvu 91/414, un ņemot vērā sarežģītos tehniskos vērtējumus, kas tai ir jāveic, ir jākonstatē, ka apstrīdētais lēmums nešķiet acīmredzami nesamērīgs.
- 290 Līdz ar to sestā pamata trešā daļa nav pamatota un tādējādi ir jānoraida.
- 291 Visbeidzot, sestais un pēdējais pamats un tādējādi prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 292 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Dow AgroSciences Ltd* un 20 citi prasītāji, kuru nosaukumi ir norādīti pievienotajā pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 9. septembrī.

[Paraksti]

Pielikums

Dow AgroSciences Ltd, Hičina (Apvienotā Karaliste),

Makhteshim-Agan Holding BV, Roterdama (Nīderlande),

Makhteshim Agan International Coordination Center, Brisele (Beļģija),

Dintec Agroquímica — ProdutosQuímicos, Lda, Funšala [*Funchal*] (Portugāle),

Finchimica SpA, Manerbio (Itālija),

Dow Agrosciences BV, Roterdama,

Dow AgroSciences Hungary kft, Budapešta (Ungārija),

Dow AgroSciences Italia Srl, Milāna (Itālija),

Dow AgroSciences Polska sp. z o.o., Varšava (Polija),

Dow AgroSciences Iberica, SA, Madride (Spānija),

Dow AgroSciences s.r.o., Prāga (Čehijas Republika),

Dow AgroSciences LLC, Indianapolisa, Indiānas štats (Amerikas Savienotās Valstis),

Dow AgroSciences GmbH, Štāde [*Stade*] (Vācija),

Dow AgroSciences Export, Mužēna [*Mougins*] (Francija),

Dow AgroSciences, Mužēna,

Dow AgroSciences Danmark A/S, Lingbitorbeka [*Lyngby-Taarbæk*] (Dānija),

Makhteshim-Agan, Poland sp. z o.o., Varšava,

Makhteshim-Agan (UK) Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste),

Makhteshim-Agan France, Sevra [*Sèvres*] (Francija),

Makhteshim-Agan Italia Srl, Bergamo (Itālija),

Alfa Agricultural Supplies SA, Halardri (Grieķija).

Satura rādītājs

Tiesvedības rašanās fakti	II - 5944
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	II - 5963
Juridiskais pamatojums	II - 5965
Par tiesvedības priekšmetu	II - 5965
Par lietas būtību	II - 5967
Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neesot pamatots ar EPNI ziņojumu, pārkāpjot Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punktu, un esot pieņemts, neievērojot piemērojamos procesuālos noteikumus	II - 5968
Par otrā pamata pirmo un otro daļu, ar kurām tiek apgalvots, ka ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā tiktāl, ciktāl, pirmkārt, Komisija neesot izpildījusi pienākumu ņemt vērā visus pieejamos zinātnisko pierādījumu elementus un, precīzāk, pētījumu, kas tika pieprasīts no dalībniekiem, kuri ir iesnieguši pieteikumu, un, otrkārt, ka tai bija jāpagarina piemērojamie termiņi, lai saņemtu šo papildu informāciju	II - 5973
Par otrā pamata trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā tiktāl, ciktāl Komisijas konstatējumus neapstiprinot nekāds zinātnisks pamatojums	II - 5981
Par iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Regulas Nr. 850/2004 3. panta 3. punktu, no vienas puses, un otrā pamata ceturto daļu, no otras puses, ar ko tiek apgalvots, ka Komisijai neesot bijušas pilnvaras trifluralīna novērtēšanai saistībā ar Regulu Nr. 850/2004 un ka tā tādējādi, piemērojot šajā pašā regulā noteiktos kritērijus, esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā	II - 5989
	II - 6019

Par trešo pamatu, ar kuru ir apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neesot pieņemts saskaņā ar piemērojamo likumdošanas procedūru un ar to tādējādi esot pārkāpts EKL 5. un 7. pants, kā arī Regulas Nr. 451/2000 8. panta 8. punkts un komitoloģijas lēmuma 5. pants	II - 5993
Par ceturto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka neesot ievēroti piemērojamie procesuālie termiņi, pārkāpjot Regulas Nr. 451/2000 8. panta 7. un 8. punktu	II - 6001
Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav pamatots ...	II - 6003
Par sesto pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Kopienu tiesību pamatprincipi, un par iebildumu par tiesiskās drošības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, kas ir iesniegts otrā pamata pirmās daļas pamatojumam	II - 6008
— Par sestā pamata pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir izdarīts tiesiskās drošības principa pārkāpums, atpakaļejoša spēka aizlieguma un tiesiskās palāvības aizsardzības principu pārkāpums, un par iebildumu par tiesiskās drošības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, kas ir iesniegts otrā pamata pirmās daļas atbalstam	II - 6008
— Par sestā pamata otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību un vienlīdzīgas tiesības tikt uzklausītam	II - 6011
— Par sestā pamata trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips	II - 6012
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 6015